

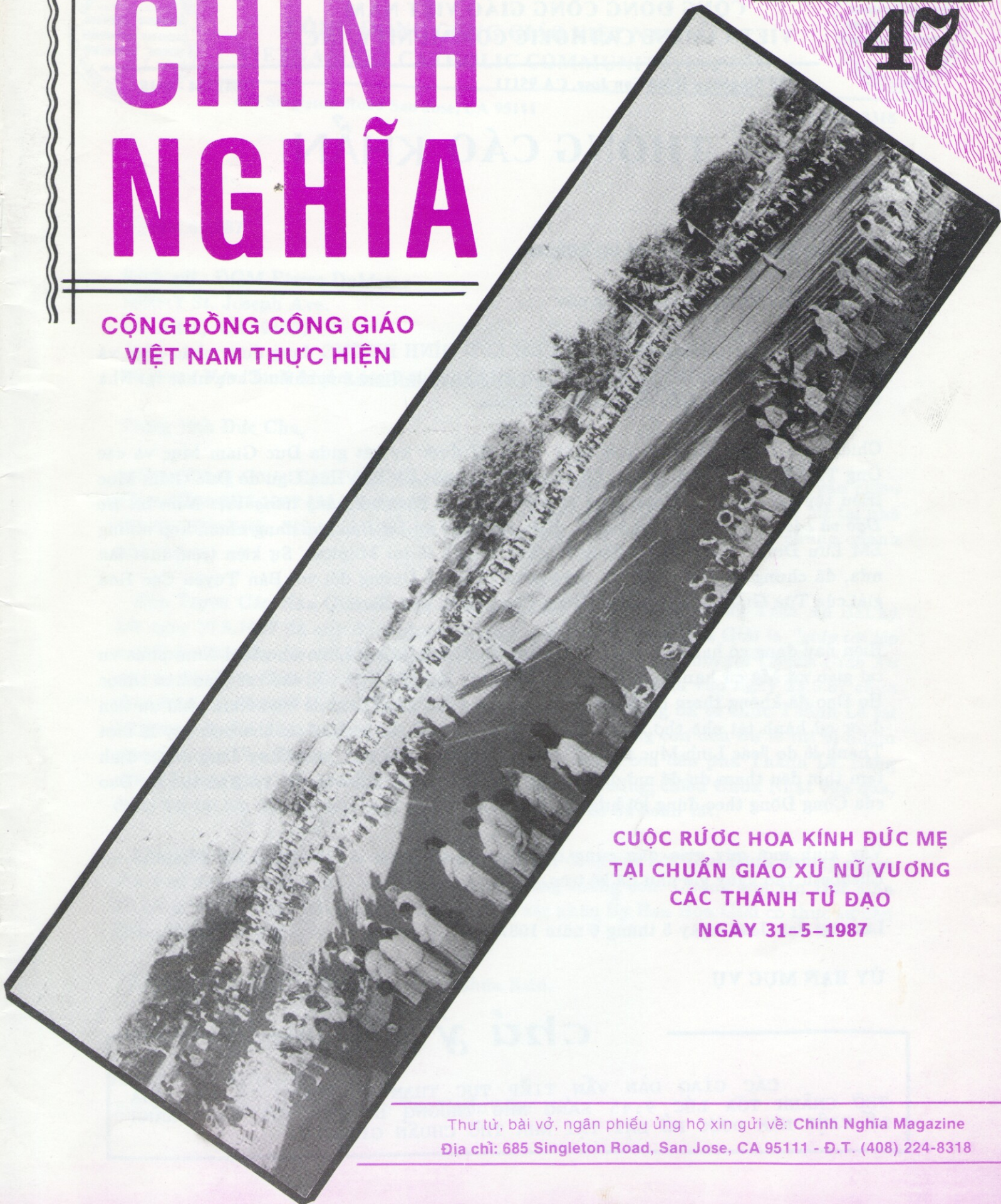
TUẦN BÁO

CHÍNH NGHĨA

6 · 6 · 87

47

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO
VIỆT NAM THỰC HIỆN

CUỘC RƯỚC HOA KÍNH ĐỨC MẸ
TẠI CHUẨN GIÁO XỨ NỮ VƯƠNG
CÁC THÁNH TỬ ĐẠO
NGÀY 31-5-1987

Thư từ, bài vở, ngân phiếu ủng hộ xin gửi về: Chính Nghĩa Magazine
Địa chỉ: 685 Singleton Road, San Jose, CA 95111 - Đ.T. (408) 224-8318

**CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM
VIETNAMESE CATHOLIC COMMUNITY, INC.**

685 Singleton Road San Jose, CA 95111

(408) 224 - 8318

THÔNG CÁO KHẨN

Đề Mục: Tham dự Thánh Lễ tại Milpitas.

Ủy Ban Mục Vụ hân hạnh thông cáo:

Theo một bản tin không đề ngày của LM LƯU ĐÌNH DƯƠNG đang được phân phát và ri tai thì một Thánh lễ Việt Nam sẽ được cử hành lúc 3 giờ mỗi chiều Chúa nhật tại Nhà thờ St. Elizabeth, số 750 Sequoia Dr., Milpitas.

Chiếu bản Tuyên cáo Hòa giải ngày 10-5-87 được ký kết giữa Đức Giám Mục và các Ông TRẦN CÔNG THIÊN và TRẦN AN BÀI, một Ủy Ban Hòa Giải do Đức Giám Mục triệu tập và chủ tọa sẽ bàn luận về việc "tái lập Thánh lễ bằng tiếng Việt Nam tại Họ Đạo và các địa điểm giáo xứ khác". Hiện tại, mặc dù Ủy Ban còn đang nhóm họp nhưng LM Lưu Đình Dương đã tự động tổ chức Thánh lễ tại Milpitas. Sự kiện trên, một lần nữa, đã chứng tỏ tinh thần bất tuân phục của LM Dương đối với Bản Tuyên Cáo Hòa giải của Tòa Giám Mục và Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam.

Hiện nay đang có hai Thánh lễ bằng tiếng Việt Nam do hai Linh mục Việt Nam phục vụ tại giáo xứ Mỹ cử hành cho các giáo dân người Mỹ gốc Việt. Vì thế các giáo dân thuộc Họ Đạo đã không tham dự hai Thánh lễ này và đòi hỏi Thánh lễ Việt Nam phải ưu tiên được cử hành tại nhà thờ Họ Đạo Việt Nam. Tuy nhiên, vì bản tin cho biết đây là một Thánh lễ do "các Linh Mục thuộc Họ Đạo Việt Nam chủ sự", nên Cộng đồng quyết định tạm thời đến tham dự để mở đường cho các Thánh lễ sẽ được tái lập tại Nhà thờ Họ Đạo của Cộng Đồng theo đúng lời hứa của Đức Giám Mục.

Vậy kính mời quý giáo dân cùng đến tham dự Thánh lễ Việt Nam tại Nhà thờ St. Elizabeth vào ngày giờ như đã kể trên.

Làm tại San Jose, ngày 5 tháng 6 năm 1987;

ỦY BAN MỤC VỤ

chú ý

CÁC GIÁO DÂN VẪN TIẾP TỤC THAM DỰ THÁNH LỄ TẠI NHÀ THỜ CHÀNH TỎA LÚC 9:45 SÁNG NHƯ THƯỜNG LỆ CHO TỚI KHI THÁNH LỄ VIỆT NAM ĐƯỢC MỞ LẠI TẠI NHÀ THỜ CHUẨN GIÁO XỨ.

**CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM
VIETNAMESE CATHOLIC COMMUNITY, INC.**

685 Singleton Road San Jose, CA 95111

(408) 224 - 8318

Ngày 4.6.1987

Kính gửi : ĐGM Pierre DuMaine
7600-Y St. Joseph Ave.
Los Altos, CA. 94022

Đề mục : V/v. Linh Mục Lưu Đình Dương phá hoại sự hòa giải.

Trọng kính Đức Cha,

Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam chúng con lấy làm tiếc cho sự việc xảy ra vào chiều Chúa Nhật 31.5.1987 khi Thánh Lễ đã được LM Lưu Đình Dương tổ chức lên lút tại nhà thờ St. Elizabeth, Milpitas, với một lực lượng đông đảo cảnh sát bao vây chung quanh nhà thờ.

Bản Tuyên Cáo Hòa Giải do Đức Cha, ông Trần Công Thiện và ông Trần An Bài ký kết ngày 10.5.1987 đã quy định nhiệm vụ thứ nhất của Ủy Ban Hòa Giải là "giúp tái lập một lịch trình đầy đủ các Thánh Lễ và Mục Vụ bằng tiếng Việt Nam tại Chuẩn Giáo Xứ và các địa điểm Giáo Xứ khác". Phiên họp đầu tiên của Ủy Ban vào ngày 23.5.87 chưa thảo luận về việc mở thêm Thánh Lễ thì LM Lưu Đình Dương đã tổ chức Thánh Lễ tại Milpitas với chủ đích là khi giáo dân thuộc Cộng đồng chúng con đến dự lễ thì bị nhóm giáo dân của Cha Dương vu khống với cảnh sát là chúng con đến phá Thánh Lễ. Bằng chứng là một giáo dân của chúng con, ông Vũ Huỳnh Trường, chiều Chúa Nhật vừa qua, đã bị bắt tại bãi đậu xe một cách vô lý sau khi Thánh Lễ đã hoàn tất.

Bằng văn thư này chúng con cực lực lên án hành động của LM Lưu Đình Dương nhằm phá hoại sự hòa giải giữa Đức Cha và Cộng Đồng chúng con. Chúng con xin Đức Cha lên tiếng về việc này. Nếu không, xin Đức Cha xác nhận Ủy Ban Hòa Giải có thực sự cần thiết nữa hay không.

Trân trọng kính chào Đức Cha trong Chúa Kitô.

Joseph LÂM HỮU ĐỨC,
Chủ Tịch Ủy Ban Liên Lạc Cảnh Tòa Giám Mục

Chính Nghĩa Magazine

685 Singleton Road
San Jose, CA 95111

TO: _____

**ĐOÀN DÂNG HOA
ĐỒNG CÔNG
(BÀ QUẢN THIÊN)**

**ĐOÀN DÂNG HOA
FATIMA
(BÀ QUẢN TUYẾT)**

**CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM
VIETNAMESE CATHOLIC COMMUNITY, INC.**

685 Singleton Road San Jose, CA 95111

(408) 224 - 8318

KÍNH GỬI : ĐGM NORMAN F. Mc FARLAND
Giám Mục Giáo Phận Orange
2811 E. Villa Real Dr,
Orange, CA. 92667

Ngày 02.6.1987

Trọng kính Đức Cha,

Ngày 11.3.1987, chúng con đã đệ trình Đức Cha về những hành vi của LM Đỗ Thanh Hà có tác dụng chia rẽ hai Cộng-Đồ Công Giáo Việt Nam tại Orange và San Jose.

Trước đó, ngày 28.02.1987, chúng con cũng đã gửi một lá thư đến Cha Hà (bản dịch đính kèm) để khẩn khoản và lễ phép xin Ngài xét lại và đính chính những điều Ngài đã viết trong các tờ Hiệp Thông. Nhưng Ngài không đính chính và cũng không thèm trả lời chúng con.

Vào ngày 15.5.1987, trong dịp Đức Cha đến Cộng Đồng Công Giáo Tam Biên để ban phép Thêm Sức cho các trẻ em Việt Nam, chúng con được biết rằng trong lời cảm ơn Đức Cha, một lần nữa, do sự sắp xếp của Cha Hà, chính Đức Cha đã được nghe những lời buộc tội chúng con là có mưu đồ cá nhân và chính trị. Hành động này hiển nhiên không liên hệ gì đến buổi lễ mà chỉ có mục đích phi báng cộng đồng chúng con.

Kính thưa Đức Cha,

Chúng con đã phải chịu nhiều sự hy sinh nhịn nhục để tranh đấu cho một Giáo Xứ Thế Nhân và một LM Chánh Xứ xứng đáng. Nhưng sự cố tình tiếp tục vu khống và bôi nhọ của LM Đỗ Thanh Hà đã gây nhiều tổn hại cho cộng đồng chúng con, nên chúng con phải miễn cưỡng xin Đức Cha cho phép chúng con được kiện LM Đỗ Thanh Hà theo luật lệ hiện hành của tòa án đời.

Trân trọng kính chào Đức Cha trong Chúa Kitô.

Giuse TRẦN CÔNG THIÊN,
Chủ Tịch Ban Chấp Hành

Giuse TRẦN AN BÀI,
Thành Viên Ủy Ban Bảo Vệ
Công Lý & Hòa Bình

THƯ GỬI

LM ĐỖ THANH HÀ

Ngày 28-2-1987

Kính gửi: LM ĐỖ THANH HÀ
Giám Đốc Trung Tâm Công Giáo Việt Nam.
và Bản Tin Hiệp Thông.
13482 El Prado
Garden Grove, CA 92640

Kính thưa Cha Giám Đốc,
Thay mặt Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại San Jose, chúng con kính gửi lời thăm hỏi của Cộng Đồng chúng con đến Cha Giám Đốc, quý Linh Mục, tu sĩ nam nữ và toàn thể anh chị em giáo hữu thuộc Giáo Phận Orange.

Cộng Đồng chúng con đã học hỏi rất kỹ những lời chỉ giáo của Cha Giám Đốc đăng trong mục "Mách cho nhau" trong các bản tin HIỆP THÔNG ra ngày 25-1-87, 8-2-87, 15-2-87 và 22-2-87.

1. Chúng con rất đồng ý với quan điểm của Cha Giám Đốc rằng sợ có những giáo dân nào không có ý thức được các việc họ đang làm trong cuộc tranh đấu này, nên con đã phải lập tức thông báo cho anh em giáo dân của Cộng đồng trong số báo CHÍNH NGHĨA số 31 phát hành ngày 14-2-87 nguyên văn như sau:

"Kính thưa quý Cụ, quý Ông Bà và Anh Chị Em,

Ủy Ban chúng tôi hân hạnh kính trình Quý vị một tin tức quan trọng: Mới đây bản tin HIỆP THÔNG của Trung Tâm Công Giáo Việt nam tại Orange, California do LM ĐỖ THANH HÀ làm Giám Đốc, liên tiếp trong hai số ra ngày 25-1 và ngày 8-2-1987 đã viết về cuộc tranh đấu của Cộng Đồng chúng ta.

Hai bài báo đã viết nhiều điều không chính xác, nhưng hy vọng khi thời gian thuận tiện, chúng ta sẽ có dịp cải chính với các anh em giáo hữu thuộc giáo phận Orange.

Tuy nhiên, vì lương tâm người Kitô hữu chân chính, vì tinh thần tôn trọng sự thật và vì sự yêu mến phục thiện, chúng tôi xin thông báo nguyên văn lời xác quyết của tờ HIỆP THÔNG có liên quan đến chính Quý vị như sau: 'Chúng ta có thể xác quyết rằng hầu hết đám quần chúng bị lợi dụng này đều vô tội, vì họ bị bùng tai, bị mất để dẫn thân tranh đấu mà không nhận biết rằng: mục tiêu thỉnh nguyện ban đầu đã biến dạng'.

Xin Quý vị hãy khách quan tự hỏi mình, nếu thực sự lời cảnh giác của HIỆP THÔNG là đúng thì xin Quý vị hãy tự động từ bỏ lập trường của CHÍNH NGHĨA. Còn nếu Quý vị không đồng ý với HIỆP THÔNG thì cũng xin Quý vị hoàn toàn giữ thái độ yên lặng, âm thầm chịu đựng và coi đây là một thánh giá thử thách cũng như bao nhiêu thử thách Chúa đã gửi đến cho Cộng đồng chúng ta, để xin Chúa vì những hy sinh này, ban sự Hòa Bình và Công Chính đến cho Họ Đạo chúng ta'.

2. Còn về các vấn đề khác Cha Giám Đốc dạy bảo có liên quan đến những người đại diện giáo dân, cá nhân con xin đón nhận và suy nghĩ, và nếu Cha Giám Đốc cho con một buổi gặp gỡ để con được trực tiếp báo cáo tình hình và lại được đón nhận thêm các điều dạy dỗ mới của Cha thì thật đó là một vinh hạnh Cha dành cho Cộng Đồng chúng con cũng như riêng cá nhân con.
3. Cha đã loan tin việc GS Trần Công Thiện và cá nhân con bị Đức Giám Mục DuMaine rút phép thông công mà không nói thêm rằng án này đã bị đình chỉ do việc kháng cáo lên Tòa Thánh và đã nhiều lần chính Đức Giám Mục, Cha Tổng Quản và Linh Mục Phát Ngôn Viên Địa Phận đã họp bàn, trò chuyện, và trao Minh Thánh cho hai chúng con. Việc loan tin thiếu sót của Cha đã thực sự làm tổn hại uy tín, thanh danh và nghề nghiệp của chúng con cũng như gây phiền muộn cho cá nhân, gia đình và Cộng Đồng chúng con. Cho nên chúng con cũng xin được Cha cải chính về điểm này.
4. Nhưng có một điều liên hệ đến những người khác khiến chúng con không thể chờ đợi được. Vì tôn trọng sự thật và cũng vì chúng con không muốn người khác phải buồn phiền do những tin tức sai lạc, cho nên chúng con xin được sử dụng quyền cải chính trong vấn đề này theo đúng luật lệ báo chí hiện hành. Trong tờ HIỆP THÔNG phát hành ngày 22-2-87, trang 5, dưới tựa đề "CHIỀU BÀI CHÍNH NGHĨA", Cha đã viết: "*Chưa hết, TẤT CẢ những cơ quan truyền thông có uy tín của tập thể tín hữu Công Giáo Việt Nam ở Hoa Kỳ như Nguyệt San Trái Tim Đức Mẹ, Nguyệt San Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp và đặc biệt là tờ Dân Chúa đã bị LĂNG MẠ, ĐẬP ĐÁNH TOI BÔI chỉ vì dám loan tin, bình luận một cách trung thực, đúng tinh thần Kitô tạo bất lợi cho những hành vi PHẢN ĐẠO của nhóm tranh đấu*".

a) Việc Cha lên án chúng con là PHẢN ĐẠO: Chúng con xin được tạm gác vấn đề ở chỗ này, vì đó là sự kết án của Cha đối với riêng Cộng Đồng chúng con.

b) Việc Cha loan tin là chúng con đã LĂNG MẠ người khác thì chúng con xin được cải chính, vì LĂNG MẠ là một hành vi PHẠM PHÁP. Cho tới lúc này, chưa có cơ quan truyền thông nào thưa kiện chúng con về tội đó.

c) Việc lăng mạ "TẤT CẢ những cơ quan truyền thông có uy tín của tập thể tín hữu Công Giáo Việt Nam ở Hoa Kỳ" lại là một việc làm ngoài khả năng của chúng con vì chúng con không biết được tất cả báo chí Công Giáo tại Hoa Kỳ cũng như không thể biết được báo nào có uy tín.

d) Chúng con CHƯA HỀ viết bài nào đề cập đến Nguyệt San Trái Tim Đức Mẹ và Nguyệt San Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp. Vậy thì xin Cha cho biết chúng con đã phạm tội "LĂNG MẠ VÀ ĐÁNH ĐẬP" hai cơ quan này bằng cách nào?

e) Đối với báo Dân Chúa: Chúng con chỉ đăng lại một bài báo của một tờ báo địa phương, không Công Giáo, góp ý với Báo Dân Chúa khi Dân Chúa đề cập đến vụ tranh đấu của chúng con. Khi đọc những lời lẽ Cha kết án chúng con trên HIỆP THÔNG mà chúng con vẫn còn coi đó là những lời dạy dỗ thánh thiện của một Linh mục thì những lời lẽ của những người không phải Linh Mục biện hộ cho chúng con thì thật cũng khó mà kết án họ được.

Kính thưa Cha Giám Đốc,

Cộng Đồng chúng con đã từng bị hiểu lầm, kết án, bôi nhọ và chúng con đón nhận nó như những thử thách Chúa gửi đến. Chúng con xin Cha vui lòng đọc lại tuần báo CHÍNH NGHĨA của chúng con và ĐĂNG NGUYỄN VĂN thư này để cải chính cho chúng con trong bản tin HIỆP THÔNG mới nhất. Nếu không, chúng con buộc lòng phải gõ cửa các nơi khác để minh oan cho chúng con.

Kính xin Cha Giám Đốc, quý Cha và tu sĩ nam nữ cùng tất cả anh em giáo hữu cầu nguyện cho chúng con.

Trân trọng kính chào Cha Giám Đốc trong tình yêu Chúa Kitô.

Tiến sĩ Trần An Bài.

Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình.

THẦN HỌC TRANH ĐẤU

(Theology of Struggle)

HỒ SINH GIANG TỬ

(tiếp theo)

TÓM TẮT NHỮNG KỶ TRƯỚC

Nhân cuộc tranh đấu của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam San Jose, chúng tôi muốn tìm hiểu quan điểm Thần Học Công Giáo về vấn đề tranh đấu như thế nào.

Trong một trăm trang báo từ số 30, chúng tôi đã chứng minh cuộc tranh đấu của Cộng Đồng San Jose thật chói sáng vì nó đã thể hiện đủ cả 3 đặc tính của một cuộc tranh đấu chính đáng.

Tức là, bảo vệ quyền lợi hợp pháp, tôn trọng quyền bình bằng cách sửa sai những lạm quyền, lạm quyền hay tiếm quyền và nhất là bảo tồn trật tự phải có trong Hội Thánh. Tiếp theo phân định nghĩa và trình bày đặc tính của tranh đấu, chúng tôi sẽ trưng diễn những trường hợp tranh đấu trong Thánh Kinh để độc giả có thêm những dữ kiện tranh đấu được thấy nơi Israel Dân Chúa chọn mà Hội Thánh là một Israel mới.

13. TRANH ĐẤU TRONG THÁNH KINH :

Thánh Kinh, nhất là Cựu Ước thì thực đúng một sân khấu trong đó mọi cảnh hi, nộ, ái, ố, dục được diễn bày. Và cũng chính nếp sống cộng đồng của Israel mà ta tìm ra các hình thức hòa hoãn hay xung đột. Từ những đụng chạm có tính cách cá nhân liên đới đến tập thể cho tới những sự vùng đứng lên của một nhóm lớn trong cộng đồng. Những bạo hành, những trả thù, những phản loạn, những chống đối liên tục mà sự kêu trách, phàn nàn, hoài nghi lòng tốt của Đức Gia Vê hầu như luôn luôn có trên môi miệng của những người được cứu vớt một cách lấy lòng qua Biển Đỏ mà mọi dân xứ chung quanh đều bái phục kính nể những bước đi của Dân Chúa chọn.

Tại sao Chúa chọn Israel để truyền bá tôn giáo độc thần mà "ngoài Đức Giavê không còn thần nào khác" (Nhị luật 4,15). Ngay chân lý tối quan trọng này cũng chỉ được

công bố trong khoảng chót của đời Mosê và như điều kiện để được vào phần đất đã dành cho Tổ tiên họ. Được biết rằng khi khởi sự vượt biên giã từ ách nô lệ Ai Cập, Giavê không đòi họ gát gao như vậy, Ngài chỉ nói :

"Trước mặt Ta người chớ giữ thần nào khác" (Ex. 20,3). Câu nói mặc nhiên xác nhận bên cạnh Đức Giavê, Thiên Chúa của Abraham, Isaac, Jacob, còn có những thần khác, những thần yếu kém, những thần mà chỉ nghe danh Giavê đã thất điên bát đảo. Trái lại Đức Giavê chiến thắng hiển danh khiến cho đến một cô gái điếm bên kia sông Giordan còn hiểu điều ấy. Nàng tên là Rahab, và mở miệng nói với những người Do Thái đi thám thính :

"Tôi biết là Giavê đã ban cho các ông đất này, và vì các ông, kinh hoàng giáng xuống trên chúng tôi dân cư trong xứ hết thấy đều rụng rời trước mặt các ông, vì chúng tôi đã nghe đồn làm sao Giavê đã làm nước biển cạn khô trước mặt các ông, khi các ông ra

khỏi Ai Cập : làm sao các ông đã xử với hai Vua Amori ở bên kia Giordan, Sihon và Og, mà các ông đã lên án thần chú. Chúng tôi nghe đồn mà tâm thần tan rã, không ai còn nhuệ khí nào nữa trước mặt các ông, vì Giavê Thiên Chúa của các ông là Thiên Chúa cả trời cao đất thấp" (Jos. 2,9-11)

Nói theo lịch sử thì dân Do Thái chỉ là một dân tộc thực sự từ khi có sự lãnh đạo của Mosê người anh hùng khiêm tốn, nhân nhượng, khoan hòa nhưng vững tin vào Thiên Chúa. Còn các thời đại trước mà các học giả gọi là thời các Tổ Phụ như Abraham, Isaac, Jacob chỉ là những bộ lạc được hình thành với thời gian.

Học giả Nguyễn Hiến Lê trong cuốn "**Bài học lịch sử Israel**" đã chứng minh dân tộc Do Thái không xuất sắc quá như người ta tưởng. Những ghi nhận về các thiên tài thế giới trong ngành Khoa Học, triết học, văn nhân... người Do Thái đâu có chiếm ưu thế ? Cái ưu thế mà cả thế giới phải nhìn nhận ở người Do Thái là suốt bao năm lưu lạc tứ xứ, người Do Thái vẫn là Do Thái mà yếu tố xác định họ là Do Thái lại không phải là tên gọi, tiếng nói mà chính là Thánh Kinh. Thánh Kinh là nguồn sống, niềm hy vọng và sức quy tụ dù rằng môi trường có xa nhau ngàn dặm, dù văn hóa địa phương có cho họ những cảm thức khác nhau, dù nghề nghiệp kinh doanh có đưa họ đến đỉnh cao quyền uy. Họ vẫn ngồi lại được với nhau, chia sẻ cùng nhau đến hướng về một mục tiêu : **Thời đại huy-hoàng của Giêrusalem phải đến.**

Sự ý thức vào sứ mạng Thượng Đế đã gửi nơi tôn giáo độc thân vĩ đại, cũng như nếp sinh hoạt vừa kín vừa hở, vừa bí mật vừa cởi mở, đã cho cả nhân loại nhìn thấy sức mạnh của niềm tin, của tôn giáo. Cuối cùng tinh thần phải thắng vũ lực mà kinh nghiệm lãnh đạo của Đông Phương từng đề cao đạo trị hơn pháp trị. Nếu ngày nay một dân tộc Israel được hình thành vững mạnh từ những mảnh vụn đổ nát hoàn toàn chỉ vì yếu tố tôn giáo nhờ giáo đường và niềm tin tất thắng thì Nhà Thờ Thế Nhân Việt Nam chẳng phải là ý nghĩa cần thiết hay sao ?

Bản Kinh Thánh mà Israel thường đọc có thể giúp ta phục hồi quê hương không ? Triết lý Khổng Mạnh có giúp ta lấy lại nước chông ? Các chủ thuyết có đủ sức nuôi dưỡng niềm tin quần chúng chăng ? Hay chúng ta phải đi tìm một công thức mới, một chủ thuyết khác. Đây không là đề tài để tôi trang trải suy tư về vấn đề phục hồi quê hương nhìn vào bình diện tư tưởng, tổ chức và lãnh đạo. Mười hai năm với những ai và họ đi bao xa không phải là chủ đích của tờ báo Chính Nghĩa. Nhưng tờ Chính Nghĩa lại đang làm một công cuộc phục quốc cho có nền tảng, dù chỉ ở một địa phương, trong một hành động như bao gồm vào sinh hoạt tôn giáo. Nhà thờ Việt Nam của người Công Giáo tỵ nạn Việt Nam muốn kiến tạo một ngày về mà chỉ có ý nghĩa dự Bí Tích và Thánh Lễ bằng tiếng VN và thực sự chỉ có thể thôi, nó đã mất ý nghĩa hiện hữu. Và nếu có một nhà thờ VN do những đồng tiền xương máu của giáo dân đóng góp để rời vị lãnh đạo của họ là một người vong bản thì nhà thờ Việt Nam đã phản bội chính ý nguyện của những kẻ sáng lập.

Cần phải nói thẳng như vậy. "Nói thẳng" với người công giáo Việt Nam rằng họ không thể phản bội với quê hương họ, với dòng sinh mệnh họ đã trưởng thành và với nguồn máu hào-hùng từ muôn thế hệ đã truyền vào cơ thể họ. Họ không thể phản bội với lịch sử Công Giáo đã bao phen chứng minh rằng họ chỉ có thể chu toàn thiên chức Công

Giáo Việt Nam nếu họ cùng hòa mình vào những thăng trầm của Dân Tộc và tìm cách đem những huy hoàng dần tới cho mỗi ngày kế cận.

"Nói thẳng" với giáo quyền rằng quyền hạn của tôn giáo phải đứng lại ở mức nào và đâu là điểm chót và đâu là quyền thiêng liêng và cao cả của con người. Giáo quyền cùng chung một Thánh Kinh như chúng ta. Giáo quyền và giáo dân cùng được thừa hưởng một Mầu Nhiệm Cứu Độ và cùng được nói lên cùng một Thánh Thần là Đấng làm mọi sự trong mọi người.

Nếu Thánh Kinh đã là nền tảng cho ngày về của Israel thì Thánh Kinh cũng phải là ngày về của người Công Giáo Việt Nam cùng với toàn dân Việt Nam ở hải ngoại. Nếu Thánh Kinh không tác động đủ cho sinh lực, mộng ước của Bạn thì đấy là Bạn đã không nhìn nhận được tinh-túy của Thánh Kinh. Thánh Kinh là chất liệu, nguyên tắc, đường lối của tranh đấu. Tranh đấu với bản ngã bị lấm bùn của mỗi người. Tranh đấu với quyền bính bị dơ bẩn vì con người tham vọng đê hèn. Tranh đấu với tà thần vô hình đang khuấy đục dưới hình dạng của vô thần, bè phái và đa ngôn.

Thực sự tôi đã có một tháng trời sống tại Do Thái, đi đến những nơi mà các đoàn người đạo đức tới chiêm bái cầu nguyện. Tôi đã viếng mộ của những Đại Tướng David, của những bậc thượng thừa của Israel là Abraham, Isaac, Jacob. Tôi đã đặt chân lên phần đất địa đầu của Israel giáp ranh Lebanon mà những hàng rào kẽm gai, những chiếc xe tăng sẵn sàng nhà đạn, những lô cốt, hào giao thông giăng mắc cho tới rặng núi Hermon hùng vĩ cao ngạo. Tôi lần xuống theo dòng sông Jordano đổ vào Biển Chết, nhìn đến những công trình nghiên cứu biến chất mặn hải hùng của vùng nước này trở nên một dược liệu trị bệnh ngoài da. Rồi tới hoang địa "Sinai" với vùng đất bao la chạy xuống kinh Suez để rút lại một câu kết luận rằng :

- Dân Do Thái chẳng có gì khác hơn một dân tộc bị hành hạ và quyết tâm tranh đấu.

Họ đã tranh đấu. Khi thành công, lúc thất bại. Thời gian thất bại nhiều hơn thành công nhưng họ vẫn tranh đấu nhờ có Thánh Kinh. Thánh Kinh đưa nguồn nước tranh đấu, chuyên chở tinh thần tranh đấu.

Và sau những học hỏi, tôi muốn tâm tư với độc giả rằng Thánh Kinh là cuốn Binh Thư hơn cả Tôn Tử, hơn cả những chiến công lẫy lừng của Napoléon, của De Gaule, của Eisenhower. Bởi vì Đức Giê-xu là Chúa vạn binh. Chúa uy hùng, Chúa vạn thắng và Chúa trung-tín với tất cả những ai đi theo con đường Tranh đấu của Thánh Kinh.

14. TRANH ĐẤU TRONG NGŨ KINH :

Toàn bộ Thánh Kinh có hai phần Tân Ước và Cựu Ước. Dĩ nhiên người Do Thái không có Tân Ước là phần nói về Đức Giê-xu, vị Cứu Thế mà Cựu Ước đã giới thiệu. Người Cơ Đốc Giáo nhận Cựu Ước và Tân Ước dù trong đó có những cuốn sách các tôn giáo theo Đức Kitô không đồng ý với nhau. Đó là vấn đề khác chúng ta không muốn đi sâu vào những tranh biện về văn bản, khảo cổ và chú giải. Chúng ta muốn đi học tinh thần tranh đấu.

Phần Cựu Ước (cũng như Tân Ước) thường được chia làm 3 loại chính : Lịch sử, giáo huấn và tiên tri. Phần lịch sử xa xưa nhất được gọi là Ngũ Kinh của Mosê. Mosê có trước tác hoàn toàn những tác phẩm đó chăng ? Thì phần đông học giả đều trả lời đây chỉ là ước lệ (coi Mk 12, 19) hơn là thực tế. Bởi vì không thể nào Mosê đã viết hay đọc cho thư ký viết tất cả, ngay chính trong các luật lệ ghi trong Ngũ Kinh xuất hiện vào nhiều thời đại khác nhau không thể dung hòa được. Thí dụ : luật về bàn thờ và nơi tế tự. Sách xuất hành viết :

"Người sẽ dựng tế đàn bằng đất cho Ta và trên đó người sẽ dâng thượng hiến và hy sinh kỳ an, chiên dê và bò vật của người; ở mọi chốn Ta sẽ cho tưởng niệm Danh Ta, Ta sẽ đến với người và Ta sẽ chúc lành cho người, nếu có dựng tế đàn bằng đá cho Ta, thì người chớ lấy đá đẽo mà dựng, vì khua gươm trên đá, người sẽ phạm Thánh trên nó. Người sẽ không làm cấp mà lên tế đàn của Ta, để cái hờ hạng của người không bị lộ bày trên đó" (Ex 20,24-26)

Nhưng sách Nhị Luật diễn tả khác :

"Khi các người qua sông Jordan và lập cư trên đất Giavê, Thiên Chúa của các người ban làm cơ nghiệp cho các người, cùng được Người cho an nghỉ khỏi bị các địch thù xung quanh quấy nhiễu, mà an cư lạc nghiệp, thì bấy giờ, ở chỗ Giavê Thiên Chúa của các người sẽ đem dâng mọi điều ta truyền dạy các người : thượng hiến, tế tự, thuế thập phân, của cúng biểu do tự tay các người và mọi điều hảo hạng của lễ hiến tạ các người nguyện với Giavê" (Dent. 12,10-11).

Hoặc có những điều lặp đi lặp lại như sự tạo thành có hai trình thuật (xem Gen.1 và 2) Ban Thập Giới có hai trình thuật (Ex. 20,1-17 và Dent. 5,6-22) mà nội dung chẳng khác nhau bao nhiêu.

Đàng khác, theo các nhà chuyên môn thì cách hành văn tựa như phát xuất từ các nguồn khác nhau. Có giọng văn Giavê thì trong đó xưng tụng Thiên Chúa là Giavê. Có giọng văn Elolim vì xưng danh Ngài là Elolim. Có giọng văn nặng nề về giáo điều

luật lệ. Có giọng văn nhuộm màu sắc tế tự.

Cuối cùng các học giả đồng ý rằng Ngũ Kinh là bộ sưu tập : luật lệ có, giảng thuyết có, trình thuật có, thuộc nhiều giai đoạn khác nhau, từ đời Mosê đến thế kỷ 4 (5?) trước kỷ nguyên.

Ngũ Kinh có sách Khởi Nguyên, Xuất Hành, Lê Vi, Dân Số, Nhị Luật mà người Do Thái gọi là Torah như căn bản luật pháp của tôn giáo và cộng đồng Do Thái.

Tư tưởng trong Ngũ Kinh có thể nhìn như một mối tình lớn đang hình thành giữa Thượng Đế và nhân loại. Mối tình ấy được đưa ra bằng một lời hứa của chàng trai (Thượng Đế) với người đẹp (nhân loại) lời hứa ấy mang tính chất cứu độ huy hoàng qua Adam thất bại, qua Noe cô độc, qua Abraham ly hương và qua Mosê chấp nhận tranh đấu.

Lời hứa ấy được chứng nghiệm qua dòng lịch sử dân Chúa chọn và tột đỉnh của lẽ tình yêu ấy là một giao ước. Giao ước không phải là chiếc nhẫn cưới, một bản hợp đồng sống chung mà là một sự thề hứa trung thành vĩnh viễn có kèm theo hình phạt cho kẻ bất trung. Giavê đã bắt giết các con vật có máu chia làm hai bên. Lửa hồng của Đức Giavê đã lướt qua hàng súc vật để duyệt y và thi hành. Nghi tiết này mang ý nghĩa rằng nếu ai bất trung sẽ phải phân thây đổ máu như thế xác những con vật đã bị hành xịch máu me đầm đìa.

Qua Ngũ Kinh, lời giao ước đã có nhưng sự hoàn tất của lời hứa phải được hoàn thành với thời gian tức là họ vẫn chưa được vào đất Hứa, Thượng Đế đã long trọng thề ban cho họ. Lý do chậm trễ là lòng trung thành của họ rất yếu kém, trời xuy, lên xuống, thẳng giảm như những cơn gió lốc nơi hoang địa. Nóng này thì nhiều, dịu dàng thì ít và tâm địa con người cũng theo đó mà bất nhẫn không kiên trì chờ đợi.

Trong Ngũ Kinh ta được nhìn thấy nhiều những tranh đấu bất chánh của người Do Thái và tinh thần nông nổi vọng động. Thiếu suy tư và thiếu phán đoán thực hành chín chắn biết căn cứ trên quá khứ.

Đừng kể đến cuộc tranh đấu đối ngoại khi Mosê và Garon thừa lệnh Thiên Chúa tấn công Ai Cập để đưa người Do Thái về đất Hứa, là khía cạnh mà chúng ta không có tham vọng nghiên cứu.

Cũng đừng kể những vụ như Miriam phiến trách, chống đối Mosê anh mình bị Thiên Chúa phạt thành cùi hủi nên phải ở ngoài trại một tuần mới được sạch (Num 12,1-16) may mà Mosê đã hết lời khẩn xin Giavê nếu không đã toi mạng chẳng khác khi 250 người thuộc loại vọng tộc đã theo lời xúi xiểm của Core, Dathan và Abiram để đòi quyền lãnh đạo mà Thiên Chúa đã phạt họ bằng cách cho đất mở ra nuốt chửng họ vào cõi thâm u đen tối (Num 16,1-35) gây thành một chấn động hãi hùng cho tất cả con cái Israel.

Việc biến loạn này chỉ là một kết quả từ vụ nổi loạn trong dân khi mà đoàn người thám thính đất Canaan về cho biết miền đất ấy đúng là nơi chảy sữa và mật : Cây cối xanh tươi, lương thực dư dật nhưng dân cư họ quả là hạng khổng lồ chúng ta không thể nào thắng nổi. Sự tường trình của họ đã làm cho dân chúng thất vọng và tìm người thay thế Mosê. Đây là một trong những ngày đau đớn nhất cho sự lãnh đạo của Mosê đến nỗi Mosê và Garon đã phục mình sấp mặt trước đại hội cộng đồng Israel chỉ có hai người bênh vực Mosê đó là Giosna con của Nun và Caleb con của Jophuno :

"Đất chúng tôi băng qua để dò thám là một giải đất cực kỳ tốt. Nếu Giavê đoái thương ta, Người sẽ đem ta vào đất ấy và ban cho ta : một đất chảy tràn sữa mật. Điều này thôi : Các người đừng làm loạn chống lại Giavê và đừng sợ dân đất ấy, vì chúng ta sẽ làm chủ chúng : thời vận của chúng đã rời xa và có Giavê ở với chúng ta. Đừng sợ chúng nó". (Num 14, 1-9)

Trước hành động phiến loạn ấy Giavê đã nổi cơn thịnh nộ, bắt đoàn người trở lại trong sa mạc cho đến những người đã chứng kiến sự uy phong của Chúa ở Biện Sậy phải chết hết. Tội của họ không phải là chống sự

hành xử quyền bính sai lầm Mosê mà chính là một niềm tin vào Đấng vạn năng. Nếu họ nhớ luôn rằng với quyền lực, ngựa xe, binh lính của Ai Cập mà Chúa còn phá tan thành thì đám người Morite, Jersobalom ở Canaan nào nghĩa lý gì. Tội của họ là tội mất niềm tin ở Giavê hơn là thế lãnh đạo của Mosê. Ta hãy nghe họ bàn bạc :

"Phải chi chúng tôi chết quách ở đất Ai Cập, hay phải chi chúng tôi chết quách ở trong sa mạc này ! Sao Giavê lại dẫn chúng tôi vào đất ấy để cho gươm đâm ngã xuống, để vợ yếu con thơ làm mồi cho giặc ? Thà để chúng tôi về lại Ai Cập. Và họ bảo nhau : Ta đặt người cầm đầu mà trở về Ai Cập". (Num 14, 2-4)

Tội lòng lẻo niềm tin ở Đức Giavê còn bộc lộ tự hời ra đi thiếu nước thiếu ăn, thiếu thịt thiếu rau. Bất cứ họ thiếu thốn gì, Giavê đều cung cấp, nhưng có một điều Giavê không thể cung cấp cho họ mà họ phải làm ra cho chính mình đó là : Tin vào Giavê,

Đấng Toàn Năng và Yêu Thương. Và họ hãy nhìn vào những phép lạ Giavê đã làm để xây dựng niềm tin ấy, để phó thác hoàn toàn cho Ngài.

Cái thử lửa đầu tiên mà cũng là một biểu hiệu quyết liệt cho sự đòi hỏi tin tưởng tuyệt đối vào Giavê là khi dân chúng thấy Mosê khuất dạng trên núi lâu ngày thì đã xin Aaron đúc cho họ tượng bò vàng để họ thờ theo cung cách đã thấy ở Ai Cập. (xem Ex. 32,1-24) và họ đã tung hô rằng :

"Này đây, các thần của người hỡi Israel, những vị đã đem người lên từ đất Ai Cập".

Và kết quả là Mosê đã từ đỉnh núi đi xuống bưng bưng nộ khí với dân và đập bể bia đá, đã nghiền nát tượng bò vàng hòa với nước bắt dân phải uống và mở một cuộc phản công tức khắc, một cuộc phản công quyết tử mà đúng hơn là một cuộc tranh đấu chống phản loạn. Ta sẽ đọc nguyên bản trước khi đi sâu vào sự suy gẫm :

"Mosê thấy dân đã ra lãng loạn vì Aaron đã để họ ra lãng loạn, khiến họ chẳng còn ra cái thái gì trước mặt đối thủ của họ, Mosê đứng nơi cửa trại và bảo họ : "Ai về với Giavê hãy đến với ta". Và con cái Lê Vi hết thảy đã hội lại với ông. Ông bảo họ : "Giavê Thiên Chúa của Israel phán rằng : Mỗi người hãy sẵn gươm bên mình, hãy qua, hãy lại, từ cửa này sang cửa nọ trong trại, hãy giết, người thì anh, người thì bạn, kẻ thì cận thân". Con cái Lê Vi đã làm theo lời Mosê và nội ngày ấy, dân đã có 3 ngàn người ngã gục. Mosê nói : "Hôm nay hãy là lễ tấn phong các người theo lệnh Giavê vì có người đã thí con, kẻ đã thí anh khiến Người ban phúc lành cho các người hôm nay". (Ex. 32,25-29).

Trong quyết định táo bạo của Mosê ta thấy có những điểm rất căn bản không thể giản lược :

a. Giavê là Thiên Chúa duy nhất. Thiên Chúa của trung tín, của nhân từ, của bao dung, của thương xót nhưng là một Thiên Chúa ganh ty độc tôn. Thiên Chúa đòi hỏi như vậy vì chỉ có Ngài là Thiên Chúa. Ngoài Ngài ra "không còn thần nào khác

nữa". Những thần của các người nhìn thấy chỉ do bàn tay tạo tác của nhân loại làm bằng gỗ, đất, vàng bạc, chúng sẽ tiêu tan khi bị đập phá và chúng chẳng có một uy lực nào đối với những ai tin vào Giavê vạn năng.

Và Mosê đã đập nát tượng bò vàng mà nào có gì xảy đến cho Mosê. Giavê hùng vĩ và Giavê đã với Mosê thì ai làm gì được. Mosê đập nát "bia đá là công trình của Thiên Chúa và chữ viết là chữ viết của Thiên Chúa". (Ex 32,16). Tại sao vậy ? Nguyên do gì mà Mosê lại đập bể cả một kỳ công của Thiên Chúa ? Kỳ công ấy có ăn nhằm gì với tượng bò vàng ? Và tại sao Thiên Chúa không trừng phạt Mosê vì đã hủy hoại tác phẩm của mình ?

Giải thích hành động này có thể dựa trên ý nghĩa của bia đá. Dù bia đá là tác phẩm của Thiên Chúa nhưng nếu dân Israel không hiểu biết giá trị, không tuân giữ luật điều thì những giáo lệnh có ích gì đâu ? Đàng khác, nếu bọn người ấy đã khinh bỏ Đức Giavê thì chúng càng xúc phạm đến bia đá của Ngài. Đập bia đá là một hành động mang một ý nghĩa phải khởi sự lại. Cuộc tranh đấu là một sự bắt đầu mới.

b. Cuộc bắt đầu xưa đã đến bằng máu của người Ai Cập, tất cả những đứa con đầu lòng đều bị giết chết, tiếng khóc lay động châu thành, máu hồng loang nước sông Nile. Máu đã trả giá cho cuộc vượt thoát nô lệ Ai Cập với những lễ nghi tôn giáo ràng buộc. Cuộc bắt đầu mới này cũng phải khởi sự bằng máu. Máu của 3 ngàn người. Mà theo bản văn Vulgata đã ghi là 23 ngàn người chết trong ngày hôm đó. Nhiều học giả ghi rằng con số 23 ngàn người có thể Thánh Hieronymo đã căn cứ theo I Corinθο ghi : **"Ta chớ dâm dật, như ít người trong họ đã buông theo dâm dật, và nội một ngày hai vạn ba ngàn người đã ngã gục". (I Cor. 10,8)** Và có thể I Corinθο đã lấy nguồn trong Dân Số : **"Và những người đã chết vì họa tai ấy là hai mươi bốn ngàn người". (Num. 25,9)**

c. Con số thương vong không quan trọng

bằng hành động của dòng tộc Lê Vi bởi khi thi hành lệnh của Mosê đã phải hy sinh bản thân họ trước. Hỏi có mấy ai đủ can đảm để mà "thí con, thí anh" vì niềm tin vào Giavê? Họ đã phải hủy bỏ tình thương vật chất, nhân loại để phục vụ, trung thành với một tình thương tuyệt vời và cũng tuyệt đối yêu sách là tình yêu vào Đức Giavê bằng cách thi hành lệnh Người tuyệt đối. Hành động của nhà Lê Vi dẫn ta tới hành động tương tự khi Abraham tuyệt đối thực thi lệnh Giavê bằng cách giết con mình để thượng tế Giavê mà không cần thắc mắc, tra hỏi, tìm lý do hoặc đưa lễ luật bào chữa (xem Gen.22,1-19)

d. Một cuộc tranh đấu luôn luôn đòi hỏi người tham gia cùng một niềm tin tuyệt đối vào lý tưởng, niềm tin hay chính nghĩa. Mosê đã kêu gọi những người muốn làm

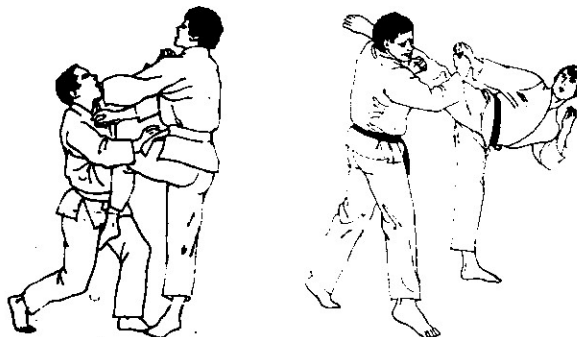
sạch tội lỗi loạn của dân bằng những lời rõ ràng :

- "Ai về với Giavê hãy đến với Ta". (Ex. 33,25)

Dân chúng chỉ có hai lựa chọn theo Giavê hay chống Giavê, không có lực lượng thứ ba. Và khi họ đã lựa chọn Giavê họ phải chấp thuận đi với Ngài đến cùng, dù phải trả giá, dù phải thiệt thòi, dù phải mất mát này nọ kia khác. Đức Giavê là Chúa thiên binh và giàu lòng nhân hậu. Lý tưởng của tranh đấu phải rất rõ ràng, minh bạch và sáng tỏ đó là sức thu hút con người, là lời mời gọi vang động ngàn phương, là chính nghĩa muôn người đều không ngại đứng lên đáp trả, là sức nóng hun đúc tâm can hứng hực tinh thần sôi nổi can-trường ngàn ngụt chí trai.

(Còn nữa)

THÔNG CÁO

v/v Mở lớp võ VOVINAM tại Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo

Ủy Ban Võ Thuật thuộc Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam hân hạnh thông báo:

Nhằm đào tạo một thế hệ thanh thiếu niên Việt Nam với tinh thần minh mẫn trong một thân thể tráng kiện, những khóa võ VOVINAM sẽ được khai giảng ngày 21-6-87 lúc 4 giờ 30 mỗi chiều Chủ Nhật tại Chuẩn Giáo Xứ. Riêng khóa trung đẳng sẽ tập dượt vào tối thứ sáu hàng tuần từ 6 giờ đến 8 giờ.

Mọi chi tiết xin liên lạc với Ông NGUYỄN MÃO, điện thoại (408) 224-8318.

Làm tại San Jose, ngày 5 tháng 6 năm 1987.

ỦY BAN VÕ THUẬT

Thơ

THIỆN HẢI

NGƯỜI

NGƯỜI

ĐÃ

THẤY

Người anh em chống chương trình hòa giải,
Của Đức Cha và của Cộng Đồng ta.
Vẫn rêu rao là nhóm người vâng phục Đức Cha,
Tại làm sao chống chương trình hòa giải ?
Người anh em không biết yêu lẽ phải,
Là thành phần ôm chân chánh sở gian ngoa.
Là thành phần yêu hội nhập hóa đồng bát ngát bao la,
Vẫn cho rằng chống Cha là chống Chúa !
Những thành phần xưa nay thường khua múa,
Những thành phần nham hiểm nhất địa cầu ta.
Những thành phần với danh xưng là nhóm yểm trợ Đức Cha,
Lại là những thành phần tấn công Tòa Giám Mục !
Những hành vi quả thực là kỳ cục,
Những xuyên tạc của họ trong tháng ngày qua.
Những cử chỉ gian tà ở kẻ xu nịnh Đức Cha,
Cả thế giới loài người đều đã thấy.
Ta biết rõ những hạng người như vậy,
Là tay chân của vong bản tham lam.
Họ cấu kết với vài vong bản kịch cỡm Phương Nam.
Thủ vong bản đánh phá ta quyết liệt !
Đau khổ chất chồng ta để đâu cho hết,
Đường đấu tranh thăm thẳm ta đi !
Người anh em bên ấy thật lạ kỳ,
Thủ lãnh họ chụp mũ ta cộng sản.
Thực mâu thuẫn trong đầu kẻ lừa thầy phản bạn,
Chụp mũ Cộng Đồng, cố dấm ăn xôi !
Người ta cho rằng chỉ có lãnh tụ suy đồi,
Mới bầu vùi sống chung cùng những người mà ông cho là cộng sản.
Nếu đích thực ông là người ty nạn,
Không đời nào ông chụp mũ anh em.
Mười hai năm tự tại sống bon chen,
Thần tượng này đến thời kỳ sụp đổ !
Đức Cha thấy những linh hồn thống khổ ?
Gần cả năm không Bí Tích, Ôn thiêng !
Đất với trời lũng lộng oan khiên !
Kể từ lúc Cha già đi Tây Đức.
Kể từ lúc hạng người phản phúc,
Đòi hỏi Cha già từ chức ngang xương.
Nửa vạn giáo dân chỉ có một con đường,
Là bảo vệ Hòa Bình và Công Lý !
Chỉ một khi Đức Cha ra chỉ thị,
Chánh sở lưu vong đi khỏi nơi này.
Sự an hòa sẽ lập tức đến ngay,
Ai cũng mong có một ngày vui ấy !
Sự thật rõ ràng người người đã thấy,
Chánh sở lưu vong chắc chắn phải ra đi.
Bời chừng ông chẳng được tích sự gì,
Kể từ lúc ông đoạt ngôi chánh xứ !

LINH MỤC DƯƠNG VÀ THIÊN CHỨC LINH MỤC

LỆ HẰNG

Đức Thánh Cha John XXIII đã nói: *“Mục đích duy nhất của linh mục là Thiên Chúa được vinh danh, Giáo Hội được vẻ vang và các linh hồn được cứu rỗi. Linh mục không học để mưu cầu hạnh phúc riêng tư hay để mong trội hơn người vì Thiên Chúa sẽ tra xét về việc phụng phí tài năng để mưu cầu danh dự cá nhân”*.

Trong 10 tháng qua, LM Lưu Đình Dương đã làm được những gì gọi là vinh danh Thiên Chúa, Giáo Hội, và phần rỗi của những giáo dân? Với thiên chức linh mục, Ngài thường đưa ra để khéo léo che đậy những hành vi lỗi lầm của Ngài đã phạm. Ngoài những báo cáo sai lạc, những việc làm, những mưu kế trên 3 năm trước để được bề trên cất đặt vào địa vị chánh xứ, LM Dương trong 10 tháng qua, với những hành động bất tín, bất trung, và bất nghĩa đã nói lên quá rõ rệt về nhân cách của Ngài. Ngài là một người, trong chức vị linh mục, đã làm tai tiếng cho giáo hội và khốn đốn cho giáo dân.

Cách đây gần 2 tháng, cha Tịnh đã viết bức tâm thư đến cho LM Dương. Một bức tâm thư nói lên nỗi quan tâm đặc biệt đối với cha Dương. Cha Tịnh muốn giúp LM Dương hồi tâm suy gẫm và gạt bỏ đi lòng tự ái đang tăng tiến trong bản tính xác thịt của LM Dương bằng cách tự nhận lỗi dù rằng cha không có lỗi, không một lời bào chữa việc của cha làm, trái lại đã coi cách ăn nết ở của người khác là LM Dương tốt hơn của chính mình. Việc làm đó quả đúng là một con đường đi thích hợp với thiên chức linh mục, một con đường khiêm nhường, hủy diệt cái tôi. Những giáo dân đã sống gần Cha Tịnh từ trong trại Pendleton 1975 cho đến ngày Cha rời San Jose 1986, được nghe và thấy lời từ tốn và cuộc sống nghèo khó của Ngài đều thấu hiểu Ngài lấy đức tín khiêm nhường làm tôn chỉ sống đạo của Ngài. Nhưng tiếc thay, tâm tính u tối, yêu danh vọng và đầy tự tôn mang trong kiếp con người, LM Dương

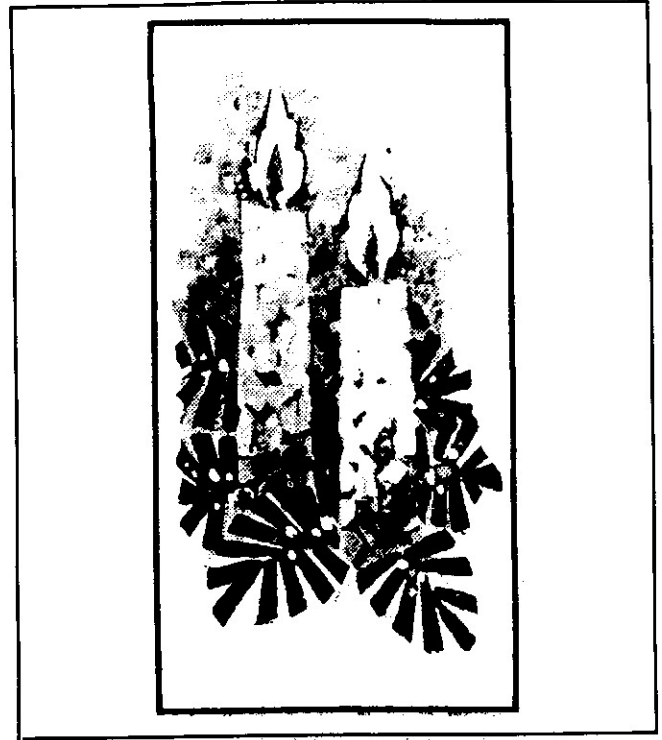
đã không cảm nhận được gương lành ấy nên đã “bất nghĩa” đem bức tâm thư của cha Tịnh ra để phổ biến quảng cáo trên báo chí và nhất là đã đắc chí tự kiêu tuyên bố những lỗi lầm đều do cha Tịnh tạo ra và LM Dương đã tha thứ. Việc làm này của LM Dương hỏi rằng nếu LM Dương làm Chánh Xứ thì một giáo dân nào dám đem chuyện đau buồn của cuộc sống tâm sự với ngài hoặc xưng tội để rồi LM Dương tuyên bố giáo dân này đã có những tội ấy và ngài đã tha thứ. LM Dương “bất tín” trong thiên chức Linh mục khi dùng bức tâm thư của Cha Tịnh làm bình phong bào chữa việc làm, lên án những người xin thành lập giáo xứ và chống phá chỉ trích những sinh hoạt của Cộng Đồng Công Giáo. Là một linh mục, LM Dương không lẽ vì hạnh phúc cá nhân mà quên đi cuộc chiến đấu chống lại lòng tự ái như tất cả những bậc tu tri đã và đang chiến đấu sao? Đức Giáo Hoàng XXIII đã nói: *“Danh vọng và vinh dự chỉ tiêu biểu vinh quang một ngày, chúng rất nguy hiểm cho những ai ước mong hạnh phúc muôn đời, và những kẻ tìm kiếm nước trời”*.

Phần cha Tịnh, dù không có lỗi nhưng cũng theo tinh thần Phúc Âm: *“Nếu con đem của lễ dâng trên bàn thờ và lúc đó, con nhớ đến người anh em đang xích mích với con thì hãy để của lễ ở bàn thờ, rồi đi về làm hòa với người ấy, đoạn lại trở về dâng của lễ”* nên đã tự nhận lỗi để nêu gương lành cho mọi người công giáo. Vậy bây giờ xin hỏi LM Lưu Đình Dương có đủ can đảm để nhận lỗi của Ngài đối với cha Tịnh và giáo dân để khỏi phụ lòng quan tâm của cha Tịnh chăng? Hay ngược lại Ngài vẫn cứ tiếp tục cúi đầu đi trên con đường lầm lỗi, để rồi tội càng ngày càng chồng chất. Trong triết học luân lý Đông phương có câu: *“Có lỗi là một tội, mà không nhận lỗi là thêm một tội nữa”*. Giáo dân không thể chấp nhận LM Dương vì những việc bất tín, bất nghĩa và bất trung ấy cũng như việc làm của LM Dương và

phe nhóm của Ngài trước đây đã thâu bằng buổi nói chuyện của LM Barnabas Nguyễn Đức Thiệp với họ để đem ra thị trường bán danh dự của LM Thiệp với giá rẻ 3 đồng. Chỉ vì cố đạt cho được chức vị Chánh Xứ Họ Đạo, LM Dương đã không từ bỏ tất cả những việc gì khả năng ngài có thể làm.

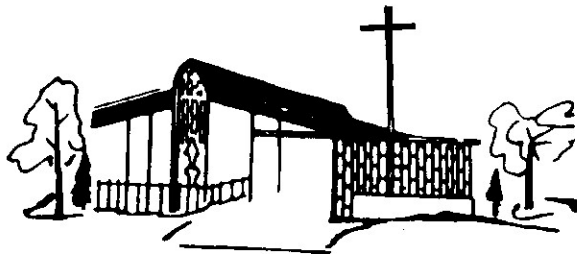
Trong bản tuyên cáo về việc hòa giải và hợp tác của Đức Cha và ông Thiện, ông Bài, tuyệt đối khi viết đến chức vị chánh xứ Họ Đạo là không kèm theo tên LM Lưu Đình Dương, cũng như khi nhắc đến LM Dương là bỏ hẳn chánh xứ ra ngoài, đồng thời cũng không có một điều khoản nào xác nhận rằng hai ông Bài, Thiện chấp nhận LM Dương làm chánh xứ cũng không có câu nào của hai ông xin lỗi Đức Cha. Nhưng LM Dương và các anh em ủng hộ Ngài đã tự cắt nghĩa sai lạc, tự dựng nên một huyền thoại là hai ông Thiện, Bài đã nhận LM Dương làm chánh xứ và xin lỗi Đức Cha để được Đức Cha rút lại án phạt tuyệt thông. Quả thật, lý do án phạt tuyệt thông mà Đức Cha đã ra nhưng bất thành sự, rồi bây giờ tự rút lại, bao gồm hai lý do chính yếu. Thứ nhất đó là một sự trao đổi. Điều kiện đặt ra là hai ông chấp nhận làm thành viên của ủy ban Hòa Giải, giúp cho cuộc hòa giải giữa Đức Cha với cộng đồng công giáo Việt Nam. Tôi hy vọng rằng Đức Cha đừng dùng hai chữ ‘Cố Vấn’ để ru ngủ giáo dân của Ngài như trước kia Ngài đã thường nói, Cha Tịnh là cố vấn của Ngài trong công việc phụng sự hữu hiệu cho giáo dân. Nhưng rồi vị cố vấn lạ lùng đã cố vấn Đức Cha để rồi phải thốt lên một câu: “Lạy Chúa, con biết đi về đâu?”. Thứ hai, vì Đức Cha đã biết là Ngài đã làm một công việc sai lầm khi ra án phạt tuyệt thông, và gần 10 tháng, Ngài đã không tìm được một dịp nào để rút lại; nên đây là một dịp thuận tiện để Ngài tháo gỡ. Trong bản tuyên cáo hòa giải đã xác quyết rằng Tòa Thánh đã không kết án bên nào phải bên nào trái mà chỉ nhấn mạnh “hành động của Đức Cha là đúng thủ tục”, còn tình lý không thể xét đến. Nếu án phạt tuyệt thông thành sự, thì sau này các học giả chuyên nghiên cứu về án phạt tuyệt thông trong giáo hội như trường đại học University of Parish đã viết về án phạt tuyệt thông trong thời kỳ ly khai tây phương (Western Schism) rồi sẽ có hàng vạn tác phẩm nói lên những lỗi lầm của Đức Cha và sẽ là một vết xấu cho lịch sử giáo phận San Jose. Chính vì thế, trong bản tuyên bố, Đức Cha viết rằng: “Giải án tuyệt thông không có thành kiến”. Không có thành kiến hay Đức Cha đã tự xóa vết tích để về sau không có một văn kiện nào nói lên

“lầm lỗi” của Đức Cha khi lạm dụng giáo quyền một cách bất công.

Khả năng và ý muốn để làm chánh xứ của LM Dương được Đức Cha dùng để làm biện minh cho việc bổ nhiệm sai lầm của Đức Cha. Tôi không tin rằng tư tưởng của Tây phương khác hẳn với tư tưởng Đông phương. Theo luân lý đạo đức Đông phương, “Chữ Đức bằng ba chữ Tài” hay “Đức thắng Tài là một người quân tử; Tài thắng Đức là một kẻ tiểu nhân”. và theo Tây phương “Hãy tin chắc rằng những kho tàng quý báu nhất là những kho tàng người ta chất chứa trong lương tâm”. Như vậy một LM Chánh Xứ là một linh mục gương mẫu, thầy dạy chân lý sự thật, và là biểu tượng cho lòng đạo đức của một giáo xứ để tất cả giáo dân chiêm ngưỡng và noi theo, phải đặt chính yếu trên nền tảng lương tri và đạo hạnh hơn là nhìn vào khả năng của vị linh mục khi bổ nhiệm. Khi vào tựa cuốn “Khổng Học Đẳng”, cụ Sào Nam Phan Bội Châu đã yêu cầu những người “Xu-quyền nịnh thế, mang đồng bào ruột thịt để làm mồi vinh thân xin đừng đọc cuốn sách này. Bởi vì đây là cuốn sách viết về đạo đức không phù hợp với những con người ấy” Trong trường hợp LM Dương, Đức Cha coi trọng khả năng thi hành sứ mạng Đồng Hóa hơn lòng Đạo Đức bởi vì hai chữ Đạo Đức không thích hợp khi nói về những yếu tố đưa đến sự bổ nhiệm LM Dương.

Khi thấy trên bàn họp báo, Đức Cha ngồi giữa ông Bài và ông Thiện, LM Dương và LM Kỳ đã ra hiệu cho những anh em ủng hộ Đức Cha phá rối ngoài phòng họp để ngăn chặn cuộc họp báo. Nhất là LM Kỳ, người mà trước khi buổi họp đã ngăn chặn giáo dân Họ Đạo không cho vào nhưng ngược lại để tất cả những anh em ủng hộ Đức Cha vào trong. Sự việc ấy là nguyên do gây ra sự rối loạn mà các phóng viên báo chí, đài truyền hình đã chứng kiến tận mắt và họ đã chất vấn hành động của LM Kỳ trong cuộc họp báo của anh em ủng hộ Đức Cha. Một ngày sau đó, LM Dương đã “bất trung” với Đức Cha nên tổ chức cuộc họp báo phản đối Đức Cha, và tuyên bố là Đức Cha đã bán đứng họ. Chúng ta đã nghe những lời tuyên bố ngớ ngẩn và những điều kiện họ đưa ra để họ được vào tham dự ủy ban hòa giải: *1. Ngưng ngay báo Chính Nghĩa: LM Dương và anh em ủng hộ Ngài khinh thường*

hiến pháp Hoa Kỳ “Tự do báo chí” và nhất là sự Chính Nghĩa nói lên sự thật làm cho lương tâm của Cha Dương bị cắn rứt; *2. Giải tán Cộng Đồng Công Giáo VN: LM Dương và anh em ủng hộ đã quá hấp tấp không nhìn đến tư thế của họ, bởi vì trên đất Hoa Kỳ này kể cả vị Tổng Thống đương kim cũng phải tôn trọng luật pháp không dám tuyên bố điều này khác chi là họ; 3. Rời khỏi Họ Đạo: Đức cha có thần quyền lẫn thế quyền đã đem con chiên Ngài ra tòa đời xin trục xuất còn bị thất bại hưởng chi là những đứa con ‘Bất Trung’ của Ngài; Và 4. Chấp nhận LM Dương làm chánh xứ: Quả thật LM Dương và anh em ủng hộ Ngài thật là ấu trĩ bởi vì trên cõi đời này tuyệt đối không một ai có thẩm quyền để bắt buộc kẻ khác phải chấp nhận mình khi lương tâm của họ không cho phép. Với một số người cố định từ một phong trào xé ra làm ba để đánh lừa dư luận quần chúng về con số ủng hộ TGM và LM Dương. Rồi bây giờ lại trở về họp thành một như xưa, và thay đổi danh xưng theo kiểu “thùng rỗng kêu to”, “liên lực lượng”. LM Dương với thiểu số nhỏ bé bất mãn bỏ Cộng Đồng sang ghi danh vào Giáo Xứ Mỹ, nhưng còn ầm ức*

nên đã chống phá những tổ chức, những đoàn thể công giáo tiến hành, phản đối việc xin thành lập giáo xứ VN tại San Jose, đồng thời tung những thơ rơi làm hoang mang các Giáo Dân mới định cư trong Địa Phận. Những anh em không thích sinh hoạt với Cộng Đồng bây giờ tự lại thành một “Liên lực lượng” tự nói rằng để thông đạt ý của bề trên đến cho giáo dân. Trong lịch sử của giáo hội công giáo, một giáo hội được xây dựng trên nền tảng của sự công bằng, bác ái và tình thương, luôn luôn các đoàn thể thuộc về Đạo giáo danh xưng với những danh từ hiền hòa “ĐẠO BÌNH”. Các Đạo binh trần thế tượng trưng cho những đạo binh thiên quốc như Giáo Hội tượng trưng cho nước Thiên Chúa ở trần gian, với hai bàn tay khi chấp lại cầu nguyện, khi dang ra đón tiếp những kẻ nghèo đói hèn mọn và dùng nó để xoa dịu những thống khổ của tội lỗi nhân loại gây ra. Đạo binh với mục đích cao cả mang danh Thiên Chúa đến cho tất cả những anh em đồng loại bằng những gương hy sinh sống theo tinh thần nghèo khó và tư tưởng hoàn toàn siêu thoát, không bận tâm tìm kiếm chức tước, danh dự hay những thứ khác. LM Dương và anh em ủng hộ ĐC đã vô tình hay cố ý đập đổ nền móng của Giáo Hội, nên tự xưng danh “liên lực lượng”. Một danh từ có tính cách biểu dương sức mạnh tay chân (arm force). ĐC Pierre DuMaine khi thống đạt ý Ngài xuống Giáo dân phải cần một lực lượng như quân đội thì các con chiên của Ngài mới hiểu được Ngài sao? Một điều nữa tôi thường nghe nói: “toàn thể đạo binh đều nhảy mừng” chứ chưa bao giờ nghe nói: “toàn thể lực lượng đều nhảy mừng”.

Sự gì đã làm cho LM Dương trở thành một con người bất trung, bất tín, bất nghĩa? Xin thưa “Danh Vọng” đã thật sự làm cho lương tâm của LM Dương khép kín lại. Ngài đã quên bốn phận của thiên chức LM, bất tín lời hứa với Thiên Chúa khi LM Dương nắm xấp mình xuống lãnh nhận bí tích truyền chức thánh. Một bốn phận mà Đức Giáo Hoàng John XXIII viết: “*Thiên chức LM không phải là vì vẻ hào nhoáng bên ngoài, mong kiếm tiền, hoặc để tìm tiện nghi, danh vọng và sung sướng. Nhưng là để cảm tạ, phụng sự và làm sáng danh Thiên Chúa. Như một hy tế, Ngài sẵn sàng dâng lên Thiên Chúa bản thân, lý tưởng, danh dự vì danh Thiên Chúa và vì lợi ích của Giáo dân trong địa phận như một “của lễ thanh sạch, sống động, thánh thiện, đẹp lòng Thiên Chúa”* (John 12, 1)”; (Bergame tháng 10 năm 1908).

TÂM SỰ MỘT GIÒNG SÔNG

NHU AN

Có phải như một tình cờ đã làm dừng bước bao nhiêu người Việt tị nạn ở lại thung lũng hoa vàng này. Nơi khí hậu dễ chịu với mùa đông không có tuyết phủ, mùa hè có những ngày nắng thật vàng như nắng ở quê hương. Tôi cũng là một trong những người đó, dừng lại ở San José như một điều tất nhiên không giải thích được hay vì những đóa hoa vàng nở rộ trong nắng sớm nhắc tôi nhớ hình ảnh thân quen của con đường Thống Nhất với những cánh hoa vàng rải khắp đường đi. Có lẽ điều giữ chân tôi ở lại đây là những sinh hoạt thân quen và mang nhiều màu sắc dân tộc của Cộng Đồng Công Giáo VN của tôi. Mang chung một tâm trạng là người tị nạn, tất cả những ai còn hướng lòng mình về với cội nguồn cũng đều cảm thấy ấm áp khi nghe lại một bài hát dân ca hay xem một điệu vũ dân tộc của mình. Người công giáo cũng vậy, mỗi khi đi lễ được đọc kinh tiếng Việt, hay tham dự những nghi lễ rước kiệu, dâng hoa, đi dâng Thánh giá, ngắm sự thương khó Đức Chúa Giêsu bằng tiếng Việt vẫn làm tôi rung động vì quanh tôi mọi người còn tha thiết quá với quê hương đang còn chịu nhiều khổ ải bên kia bờ đại dương.

Từ những thiếu thốn ban đầu và những thử thách cam go để có được một Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo là kết quả của bao lời cầu nguyện, và sự đoàn kết, cùng nhẫn nại của cả một cộng đồng. Và rồi ước mơ có một giáo xứ cho người Việt vẫn được mọi người âm thầm vun xới, và được bộc lộ rõ nét cùng với thỉnh nguyện xin xét lại linh bổ nhiệm linh mục Lưu Đình Dương về Họ Đạo. Nếu tôi đã thấy những đôi mắt sáng ngời niềm tin vào việc xin xây dựng một giáo xứ Việt Nam để được thờ phượng Thiên Chúa bằng cách thức thuần túy của người VN, thì tôi cũng đã thấy những nét lo âu buồn bã trước quyết định bổ nhiệm một vị linh mục có nhiều thành tích trong việc viết thư ror, và cay đắng hơn là giáo dân đã được nghe và hiểu những dự định của Cha Dương sẽ thực hiện một khi được về làm chính xứ ở đây. Không còn cách nào hơn, cả

cộng đồng bày tỏ thỉnh nguyện công khai và nhận được sự trả lời bằng thái độ thờ ơ của Tòa Giám Mục cộng thêm sự chống phá từ vài người ủng hộ Cha Dương. Trong suốt mười một tháng dài, đã có biết bao điều xảy ra khiến tôi không thể nào quên. Tôi chỉ còn biết cầu nguyện với Thiên Chúa vì điều làm tôi buồn bã nhất đó là sự chống phá đầy ác tâm của những người mang chung màu da và giòng máu Việt như tôi. Nếu không cùng chung một ước mơ, họ có quyền gia nhập vào giáo xứ Mỹ. Nào có ai trong chúng tôi ép buộc họ phải ước mơ như chúng tôi. Giáo xứ Việt Nam là hình ảnh của giáo hội mẹ ở quê nhà. Tôi chỉ xin những ai chưa làm được gì cho giáo hội mẹ, cho quê hương được an ủi trong ách Cộng Sản, thì xin hãy yên lặng và đừng làm cho quê hương thêm nhiều đau khổ vì sự chối bỏ cội nguồn, vì những vô tình trước niềm đau của dân tộc.

Ước mơ và lời cầu nguyện của tôi ví như một giòng sông nhỏ hướng về biển rộng bao la. Nơi đó tôi đã gặp những con người đầy thiện chí với Thiên Chúa, với quê hương. Tôi đã gặp những tấm lòng đoàn kết quyết tâm xây dựng nhà Chúa và giữ gìn truyền thống của người Việt Nam. Cũng nơi đó tôi đã gặp những tâm hồn với nhiệt tình tuổi trẻ đang cùng nhau đóng góp, hy sinh để ướp những hạt giống tốt lành và những hình ảnh của quê hương vào những trẻ em lớn lên tại đây. Tôi cảm phục vì những con người đó dám biến những suy tư, băn khoăn thành hành động hữu ích, dù đường đi thật nhiều chông gai và thử thách, tôi tin Thiên Chúa chẳng bao giờ để họ đơn côi một mình.

Có lẽ nhờ ở lời cầu nguyện, lòng quyết tâm cùng sự đoàn kết của cộng đồng công giáo ở đây đã làm thay đổi cách nhìn của Đức Giám Mục. Bản Tuyên Cáo chung ra đời ngày 10-05-87 với sự theo dõi đầy hy vọng từ khắp nơi. Phải chi mười một tháng trước đây Đức Cha cho giáo dân nói chuyện trực tiếp với ngài thì đã tránh được quá nhiều cảnh đau lòng. Nhưng dù sao đó vẫn là một niềm hy vọng (dù chỉ là một hy vọng mỏng manh!), một nhịp cầu cảm thông

giữa cha và con. Tôi không dám nghi ngờ lời hứa của Đức Cha, tôi chỉ nhìn thấy ánh nắng gay gắt đã làm đồng cỏ khô héo và u buồn. Thì nay việc ngồi lại của Đức Cha cùng hai vị lãnh đạo của Cộng Đồng như một giòng nước mát làm dịu đi lo âu cùng ước vọng hy vọng bình an cho cộng đồng. Xin Thiên Chúa thương con cái Chúa đây để không thêm một lần thất vọng. Vì ngay bây giờ tôi cũng đã thất vọng. Thứ nhất đang khi Đức Cha và hai vị lãnh đạo của cộng đồng tìm mọi giải pháp đem lại an hòa cho giáo dân, cùng nhau xây dựng nhà Chúa thì các vị ủng hộ cha Dương lại tuyên bố mọi ý tưởng trái nghịch. Tôi thất vọng trước những suy tính non kém và sự bất phục thiện của họ. Thứ hai tôi thất vọng vì gần một năm trời với nhiều toan tính mà cha Dương vẫn không về được Họ Đạo. Lẽ ra cha nên tỏ tấm lòng của một bậc từ bi, sống hy sinh và trả yên lành cho cộng đồng. Mong rằng vì lương tâm của một vị linh mục, vì tình yêu của Đức Kitô sẽ tìm ra con đường để đem lại bình an cho riêng cha và cho cộng đồng của tôi.

Cơn biến động của Cộng đồng Công giáo VN tại San Jose kéo dài gần đủ một năm. Mọi tổn thương và mất mát đau lòng vẫn đã có thể tránh được nếu người ta sống trong tình thân ái của Chúa. Bài học hay nào cũng trả giá thật cao, chính vì biến cố này mỗi người đều nhìn thấy cái hay của sự đoàn kết và đặc biệt hơn là niềm tin mạnh mẽ của Thiên Chúa. Nếu ai chưa một lần ghé lại thăm cộng đồng của tôi sẽ chưa hiểu được một sự chung lòng, một tình cảm dân tộc luôn bền chặt trong tim gan mỗi người. Sống không có quê hương, nhưng vẫn yêu quê hương và trung thành với Thiên Chúa không phải là một cái tội để cho những ai có ác cảm thì gán ghép cho Cộng Đồng của tôi là Cộng Sản. Với tôi đó là lời kết tội vu vơ của những ai chưa có kinh nghiệm sống trong tù ngục cộng sản. Trong những tháng ngày xa xứ này, tôi không tin mình không có ngày về với quê mẹ yêu dấu. Chỉ cần mỗi người đều có ước mơ ngày về, sống có niềm tin và đoàn kết thì chẳng bao lâu con đường trở lại quê hương không còn là mộng tưởng.

Hành diện được làm người Việt Nam và là một người công giáo là tâm sự của tôi, của một giòng sông nhỏ đang sống xa nguồn đến muôn dặm đường.

San Jose, 4-6-87

Danh sách ủng hộ Cứu Người vượt biển

(Tiếp theo kỳ trước)

ÔB. Đỗ Điện Thoại	50\$00
Bà Nguyễn Thị Hoa	30\$00
Ông Tường	10\$00
Bà Vang	20\$00

CÁO PHÓ

Trong sầu muộn và tiếc thương
Chúng tôi trân trọng kính tin đến Quý Cha,
Quý Nam Nữ Tu Sĩ
cùng Quý Vị Đồng Hương gốc Địa Phận VINH:

LINH MỤC PHÊRÔ NGUYỄN BÁ ĐƯƠNG

Sanh quán Xứ Hương Phương, Quảng Bình,
Nguyên giáo sư Trung học Đậu quang Lĩnh,
Hà Tĩnh,

Chánh xứ Thanh Hòa, Thanh Chương, Nghệ An
đã qua đời ngày 16 tháng 12 năm 1986, sau 8
tháng bị dẫn vật đọa đày vì bệnh ung thư vùng
ngực, thọ 61 tuổi.

Lạy Chúa! Xin ban cho Người yên nghỉ ngàn thu!

LM. Stephano NGUYỄN MẠNH TÂN

THƯ NGỎ KÍNH GỎI QUÝ VỊ TRONG LỰC LƯỢNG CỰU QUÂN CÁN CHÍNH CÔNG GIÁO SAN JOSE

Tôi xin được phép gọi quý vị là anh cho tiện việc xưng hô. Và lại, theo đúng tinh thần "QUÂN DÂN NHẤT TRÍ", thì quý vị là bạn dân, nên gọi bạn là anh cũng là một điều hợp lý vậy. Đàng khác, tôi cũng là một cựu quân nhân trong thời Đệ Nhất Cộng Hòa, trước đây hơn 30 năm.

Tôi đã ngần ngại rất nhiều, tự nghĩ không biết có nên viết thư ngỏ này gửi các anh hay không vì nhiều lý do phức tạp. Nhưng cuối cùng, lý trí đã thúc giục tôi viết và tôi đã nghe theo lý trí. Vậy nếu khi đọc thư này các anh thấy bị phật lòng thì tôi xin lỗi vì đó là ngoài ý muốn của tôi.

Đối với tôi và tất cả mọi người Việt Nam, các anh là những phần tử ưu tú nhất của xã hội, là những đứa con hiếu thảo dũng cảm và tận hiến của quê Mẹ Việt Nam. Trước cảnh cộng phi hung bạo muốn tàn phá quê hương, các anh đã quyết tâm bảo vệ đất nước cho người dân được an cư lạc nghiệp. Với sự mạng cao cả đó, nhiều người trong các anh đã bị thương tích đầy mình, nhiều chiến hữu của các anh đã bỏ mình vì Dân vì Nước.

Thế rồi dân ta bị đồng minh phản bội. Trong cảnh rã cánh tan đàn, mạnh ai nấy chạy, người dân cũng như các anh đều cảm thấy lòng mình cay đắng, căm hờn. Bao nhiêu ban bè của các anh hiện đang rên xiết trong lao tù, không biết ngày nào mới thoát khỏi cảnh cùng cực.

Nhưng thôi, đó là chuyện đã qua. Sờ đi tôi nhắc lại là để tỏ lòng tri ân, cảm phục đối với các anh. Ngày nay các anh cũng như cả triệu người dân ta, cương quyết không chịu sống với cộng phi, kẻ thù không đội trời chung của ta, nên đã rời quê mẹ ra đi, tản mác khắp năm châu với một lời nguyện "chờ

một ngày sẽ trở về trả thù cho Dân Tộc, xây dựng lại Quê Hương, làm lại cuộc đời cho mình, cho gia đình trong lòng quê Mẹ Việt Nam mà chúng ta đã phải nuốt hận tạm xa lìa".

Vì muốn nuôi mộng cao đẹp đó, nên trên khắp cùng trái đất, bất cứ ở đâu các anh cũng họp lại thành đoàn thể ái hữu với mục đích nâng đỡ nhau, an ủi nhau, đùm bọc lấy nhau để giữ lấy truyền thống tốt đẹp, anh dũng của người Quân, Cán, Chính và của Dân Tộc. Các đoàn thể khác cũng tổ chức thành những hội ái hữu không ngoài mục đích như các anh. Mục đích của các anh tốt đẹp thay!

Sau khi đã hiểu mục đích các hội ái hữu của các anh như vậy, tôi rất ngạc nhiên thấy xuất hiện bên cạnh Phong Trào Bảo Vệ Đức Tin một tổ chức mang tên "Lực Lượng Cựu Quân, Cán, Chính Công Giáo San Jose" để chống lại giáo dân tranh đấu. Tôi không tin đó là một tổ chức có thực vì nó không đúng với tinh thần của người Quân, Cán, Chính, không hợp với mục đích của tổ chức ái hữu của các anh.

Cuộc tranh đấu của giáo dân Việt Nam chống lại lệnh bắt công của ĐGM hoàn toàn thuộc phạm vi hành chánh giữa Tòa Giám Mục và Cộng Đồng Giáo Dân đồng hương của ta. Các anh cũng thừa biết rằng trong hàng ngũ giáo dân tranh đấu, có biết bao nhiêu chiến sĩ thuộc mọi ngành, mọi binh chủng và cấp bậc, Tá, Ủy, Hạ Sĩ Quan, Binh Sĩ, cảnh sát, cán bộ, công chức... dù mọi tầng lớp, thành tích chiến đấu, huy chương đầy mình. Họ rất tích cực trong cuộc tranh đấu nhưng họ chỉ muốn được coi là giáo dân như mọi giáo dân khác. Họ không muốn đưa danh

nghĩa LLCQCCCG vào trong cuộc tranh đấu này vì nó không thích hợp, nó vô nghĩa và trái với mục đích của người Quân, Cán, Chính.

Trước đây độ hai tháng, tình cờ tôi đi qua một nhóm ba, bốn người. Tôi nghe thấy một người nói, "để cho tụi Mũ Đỏ đập cho bọn chúng nó một trận". Nghe thêm vài câu nữa, tôi biết là mấy người đó đang chửi bới giáo dân tranh đấu. Tôi thấy vừa buồn cười vừa tội nghiệp cho mấy người đó. Ở nước Mỹ dân chủ, tự do, pháp trị này mà họ không hiểu biết luật pháp gì cả. Có lẽ mấy người này coi giáo dân như đám con nít và những "anh Mũ Đỏ" như là thần thánh, ai thấy cũng phải sợ.

Nếu thật phe Đức Tin có LLCQCCCG thì tôi dám nghĩ là lực lượng này khôngthâm vào đâu nếu đem so sánh với khối Quân, Cán, Chính không lồ trong hàng ngũ giáo dân tranh đấu. Tôi tin là việc đưa danh nghĩa LLCQCCCG đứng bên cạnh Phong Trào Bảo Vệ Đức Tin chỉ là mảnh lời của một vài người có đầu óc lệch lạc, thiếu hiểu biết, thiếu chín chắn, vì, đã là một chiến sĩ vào sinh ra tử bao nhiêu lần, không ai có thể ngây ngô đi dùng danh nghĩa Quân, Cán, Chính để chống giáo dân đồng hương, trái với mục đích của tổ chức mình, gây chia rẽ giữa đồng đội và ác cảm với đồng bào.

Thưa các anh, tôi gửi thư này tới các anh với một mục đích duy nhất là trình bày với các anh rằng, ở nước Mỹ tự do, pháp trị này, các anh muốn phản đối hay ủng hộ ai, đó là quyền của các anh, nhưng xin các anh đừng dùng danh-nghĩa LLCQCCCG trong việc chống đối giáo dân đồng hương vì nó vô nghĩa và gây tiếng xấu cho tổ chức của các anh.

Xin thân mến chào các anh trong tình yêu Quê Hương, yêu Tổ Quốc, yêu Đồng Bào ruột thịt và trong niềm tin-tưởng ở tương-lai của Dân Tộc, của Đất Nước yêu quý.

Monterey, ngày 28.5.1987

ĐỖ VĂN HIẾN

ÂN NHÂN ỦNG HỘ CHÍNH NGHĨA

Ông Nguyễn Trung Nghĩa	20\$00
AC. Nguyễn Việt Hùng	20\$00
Một vị ân danh ở Campbell (Bà Bình đưa)	20\$00
Anh Chị Anh	40\$00
Ông Tường	10\$00
Một vị ân danh ở Milpitas	10\$00
Em Tuấn Khanh	50\$00
Anh Vũ Việt Anh và Chị Vũ Thị Tuyết Mai	1,000\$00
Bỏ chung :	508\$01

Chúng tôi thay mặt toàn thể Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam chân thành cảm ơn sự ủng hộ của quý vị cho tuần báo Chính Nghĩa

C.Đ CÔNG GIÁO VN kiệu mừng tháng Hoa

SAN JOSE (KA) - Ngay từ 5 giờ chiều hàng ngàn giáo dân thuộc Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam đã tâu về Trung Tâm Bản Giáo Xứ Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo ở số 685 Singleton Road, San Jose tham dự cuộc rước kiệu mừng kính Đức Mẹ nhân ngày mở đầu tháng Hoa.

Dưới quyền chủ tế của Linh Mục Tổng Tuyên Ủy Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam và một số tu sĩ, cuộc rước kiệu mang nhiều ý nghĩa đặc biệt cho Cộng Đồng sau những ngày tháng khó khăn và nhất là sau Bản Tuyên Cáo chung giữa Tòa Giám Mục San Jose và Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam.

Khởi đầu lúc 6 giờ 30 chiều với những lễ nghi cổ truyền với 3 hồi chiêng trống, dâng hương, dâng đất nước Việt Nam cũng như đồng bào tị nạn khắp năm châu bốn biển cho Đức Mẹ và đặc biệt cho các chiến sĩ và đồng bào đã hy sinh trên các chiến trường cũng như trên đường đi tìm tự do.

Cuộc Rước đã chấm dứt lúc 7 giờ 30 tối, phần chiếu phim tài liệu

"Vietnam, Talking to the People". Nhiều người đã không ngăn được xúc động khi nhìn thấy cảnh quê hương Việt Nam nghèo khó và đặc biệt là cảnh những chiến sĩ oai hùng của quân lực Việt Nam Cộng Hoa ngày nào giờ đây dù nằm trong tay giặc thù vẫn dũng cảm hiên ngang không chịu khuất phục trước sự đàn áp của cộng sản Việt Nam.

Việt Nam
NHẬT BÁO

THỨ BA — 2-6-1987

TÀU ĐÀO ÁNH SÁNG 2 LẠI VỚT THÊM 70 THUYỀN NHÂN VN TRÊN BIỂN ĐÔNG

SINGAPORE (KA) - Tàu Ánh Sáng II cuối tuần qua đã cập bến Singapore vào ngày thứ sáu 29/5 lấy thêm nhiên liệu, thuốc men để tiếp tục hải trình vớt người vượt biển.

Nhân dịp tàu cập bến, đặc phái viên Việt Nam Nhật Báo qua đường dây viễn liên đã tiếp xúc với Trung Ủy Hải Quân Nguyễn Kim Chung trong sứ mạng vớt người tại Biển Đông.

Anh Nguyễn Kim Chung đã cho biết tàu Đào Ánh Sáng II vừa vớt được 70 thuyền nhân trong đó có một thuyền nhân đã chết vì bị trúng đạn của công an biên phòng Việt Cộng. Anh Chung cũng cho đặc phái viên Việt Nam Nhật Báo biết là tình trạng sức khỏe của tất cả các thuyền nhân hiện đang tạm trú trên con tàu Ánh Sáng II rất là khả quan. Sáng ngày thứ hai 1/6 tàu Ánh Sáng II sẽ lại rời cảng Singapore để ra hải phận quốc tế và sẽ gặp chiến hạm của Hải Quân

Pháp chuyển sang chiếm hạm một số thuyền nhân vừa được vớt để chiến hạm trực chỉ Phi Luật Tân và sẽ đưa những thuyền nhân này đến một trại tạm trú làm các thủ tục cần thiết.

Được biết Trung Ủy Hải Quân Nguyễn Kim Chung thuộc Cộng đồng Công giáo Việt Nam, đương kim phụ tá Trưởng Ban Xã Hội của Cộng Đồng Công Giáo đã được chọn để đại diện đồng bào Bắc Cali trên chuyến hải trình vớt người tại Biển Đông.

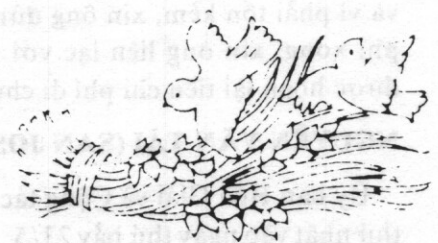
Trả lời câu hỏi của đặc phái viên Việt Nam Nhật Báo về cảm nghĩ của Anh khi hay được tin là Giám Mục DuMaine và 2 người lãnh đạo của Cộng đồng là 2 ông Trần An Bài và Trần Công Thiện đã ký kết một Tuyên Cáo Hoa Giải và Công Tác. Anh Nguyễn Kim Chung bảo : "Tôi đã muốn rơi nước mắt khi hay tin này.

Anh Chung hẹn sẽ kể lại nhiều chi tiết đặc biệt cho độc giả của Việt Nam

Nhật Báo khi anh trở về San Jose để tường trình cùng đồng bào Bắc Cali về những điều tai nghe mắt thấy trên Biển Đông mà ở nơi đó đồng bào ruột thịt hằng ngày vẫn hy sinh trên đường đi tìm tự do.

Việt Nam
NHẬT BÁO

THỨ TƯ — 3-6-1987

THƯ TÍN

NGƯỜI BU TÍN

TRẦN MINH (San Jose)

Như ông thấy trong số báo Chính Nghĩa 46, Ủy ban Điều tra Khả năng và Tư cách của Linh mục Dương đã đưa ra quyết định là sẽ khởi sự hoạt động trong việc thu nhận những bằng chứng và tài liệu về khả năng và tư cách của Linh mục Lưu Đình Dương.

Mọi tài liệu và bằng chứng sẽ được mật trình với Đức Giám Mục DuMaine.

Những điều ông đã tố cáo về tư cách của Linh Mục Lưu Đình Dương chúng tôi ghi nhận và chuyển qua ủy ban điều tra. Tất nhiên sẽ không ai coi được thư của ông ngoài trừ bác sĩ Hoàng Thông và những thành viên của ủy ban. Nếu ông có được bút tích của Linh mục Dương cùng với hình ảnh về chuyện đó, xin ông liên lạc gấp với Ủy ban Điều tra. Chúng tôi sẽ mở hồ sơ riêng cho từng người cung cấp hay tố cáo tin tức.

Về tiền bạc thưởng cho những người cung cấp tin tức hay tố cáo. Xin ông thông cảm cho. Trước hết, đây là 1 vụ điều tra có tính cách tôn giáo, thứ đến nếu thưởng tiền bạc thì Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam phải dự trù một ngân sách rất to lớn để chi phí cho công tác này. Nếu cần phải di chuyển xa để thu thập tin tức, tài liệu, hình ảnh thật, và vì phải tốn kém, xin ông đừng ngại, sau khi chi phí xong, xin ông liên lạc với ủy ban điều tra để được hoàn lại tiền chi phí di chuyển. Kính ông.

NGUYỄN VĂN TÀI (SAN JOSE)

Ủy ban Hòa Giải và Cộng tác chỉ mới họp phiên thứ nhất vào ngày thứ bảy 23/5.

Tiên đoán kết quả ngay bây

giờ thì quá sớm nhưng như ông thấy mẩu chốt để hòa giải biến cố tôn giáo tại San Jose là Đức Giám Mục DuMaine và Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại đây chứ không phải là giữa các nhóm ủng hộ Cha Dương với Ủy ban Bảo vệ Công Lý và Hòa Bình. Đức Giám Mục DuMaine có quyền hành, cộng đồng công giáo Việt Nam có thực lực. Khi quyền hành và thực lực không tương ứng và nằm một mẩu số chung thì biến cố ắt phải xảy ra.

Về câu hỏi thứ hai của ông, chúng tôi chịu thua vì chúng tôi đâu phải là tòa giám mục San Jose cũng không phải là linh mục Nguyễn Đức Thiệp để biết được cái chi phiếu mà Tòa Giám Mục San Jose đã tặng cho Linh mục Bê trên Dòng Đồng Công trong công tác ân đền nghĩa trả này.

Về câu hỏi thứ ba, vì ông ở San Jose không thuộc phe nhóm nào, chúng tôi muốn để ông nhìn thấy sức mạnh của chúng tôi, mời ông đến Trung Tâm sinh hoạt với cộng đồng chúng tôi và ông sẽ tự tìm thấy được câu trả lời này. Kính.

TRẦN VĂN HIẾU (SUNNYVALE).

Xin thành thật cảm ơn về cảm tình mà ông đã dành cho Cộng Đồng chúng tôi, ông khởi phải đính chính, chúng tôi cũng biết Trần Văn Hiếu này không phải Trần Hiếu vong bản kia. Thật sự thì chúng tôi đâu có thể tâm làm gì những chuyện vặt vãnh đó. Những anh em đó vì ít hoạt động Cộng Đồng với chúng tôi, vì trẻ người non dạ, vì mới lớn nên chưa kinh nghiệm đời nên mới hay hăng tiết vịt mà tuyên bố lung tung, rồi lại còn đặt 4 điều kiện tiên quyết để ngồi vào bàn hòa giải. Để rồi như ông

thấy, các anh em trẻ đó vẫn phải rán ôm lấy và vẫn xin ngồi để được nghe 2 người lãnh đạo Cộng Đồng chúng tôi là Tiến sĩ Trần An Bài và Giáo sư Trần Công Thiện hướng dẫn về phần sinh hoạt và hòa giải.

Những điều ông hỏi sau cùng chúng tôi hy vọng có thể trả lời được vào đầu tháng 7.

LỆ THỊ MỘNG HOA (SACRAMENTO).

Cám ơn về hảo ý mà Bà đã dành cho Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại San Jose. Riêng việc thành lập CĐCGVN tại Sacarmento đó là quyền của giáo dân Việt Nam tại đó. Việc thành lập Cộng Đồng tại các địa phương chỉ nhằm mục đích phục vụ Dân Chúa trong các sinh hoạt từ mục vụ đến xã hội sang đến tương thân tương trợ.

Nếu Bà và các giáo dân tại Sacramento cần gì ở sự hỗ trợ của CĐCGVN tại San Jose, xin cho biết chúng tôi sẵn sàng. Kính.

NGUYỄN NHƯỢC THỦY.

Chị ở tận Paris mà cũng theo dõi biến cố tôn giáo tại San Jose, California, thì chúng tôi xin thán phục chị.

Chị lại còn biết rõ một số nhân vật trong Ban Lãnh Đạo của CĐCGVN, hẳn là chị phải có quen với một vài anh em trong Chính Nghĩa chị mới rành như vậy. Tuy nhiên điều chị biết rành về cá nhân Linh mục Lưu Đình Dương làm chúng tôi thắc mắc nhất là chuyến đi Âu châu của Cha Dương vào năm 1980 khi Đại Hội Công Giáo khai mạc tại Hoa Kỳ, ngài lại vắng mặt và có mặt tại 1 cuộc họp quan trọng tại ngoại ô Paris. Xin chị giúp cho những dữ kiện chính xác về phiên họp đó, nếu có hình ảnh hay bút tích của linh mục Dương thì rất tốt.

Riêng về chuyện Cha Dương khi rời Âu châu cũng để lại nhiều hệ lụy tại đó thì thú thật với chị tôi chịu thua. Nếu có tin tức chính xác chị gửi bảo đảm về Ủy ban Điều tra Khả năng và Tư cách của Linh mục Lưu Đình Dương. Thân.

NGUYỄN TRỌNG (SAN JOSE).

Ở gần với nhau như thế này mà anh lại bày vẽ thư với từ. Nhắc điện thoại là xong ngay. Lời anh đề nghị xin ghi nhận 100% và sẽ thi hành sớm. Thân.

ĐÀO THỊ THỦY (FREMONT).

Tôi muốn sang La Mã dự ngày phong thánh cho 117 Chân Phước Tử Đạo Việt Nam mà không biết phải làm sao vì tôi chưa có quốc tịch Mỹ. Nhờ mấy ông chỉ giúp giùm.

Còn việc mấy ông tranh đấu với Tòa Giám Mục về vụ Cha Dương, chúng tôi thấy mấy ông kiên nhẫn thật. Còn cha Dương sao lì quá vậy? Tôi là người cùng xứ sở với cha Dương mà thấy chán và kỳ quá. Còn mấy ông nữa, được bán giáo xứ, cha Dương không làm chính xứ nữa, được rồi mấy ông còn đòi gì nữa không?

Trả lời:

Chị muốn sang La Mã để dự ngày phong thánh cho 117 Chân Phước Tử Đạo VN mà chị chưa có quốc tịch Mỹ thì chị phải liên lạc với Sở Di Trú để xin một Re-enter Permit khoảng từ 3 đến 8 tuần chị sẽ nhận được 1 cuốn Re-enter Permit, chị sẽ cầm đến Lãnh Sự Quán Ý Đại Lợi ở số 777 North First St để xin đóng dấu chiếu khán. Điện thoại của lãnh sự quán Ý Đại Lợi (408) 971-9170 và 1 tuần làm việc chỉ có 2 ngày: Thứ năm và thứ sáu từ 10 giờ sáng đến 2 giờ chiều.

Thưa chị, ước mơ của CĐCGVN là 1 giáo xứ Việt Nam cho người tỵ nạn và 1 vị cha xứ biết thương yêu con chiên.

Ước mơ thật là giản dị và bình thường, vậy mà vẫn chưa được đó chị. Kính.

TRẦN BÀN (UNION CITY).

Hôm nào có dịp xuống San Jose vào cuối tuần để đi chợ, mời ông đến sinh hoạt với Cộng Đồng.

Còn về việc Bảo trợ ơn Thiên Triệu cho cháu Hùng, Cộng Đồng sẵn sàng. Xin ông liên lạc với những người lãnh đạo Cộng Đồng. Hy vọng, 10 năm nữa CĐCGVN sẽ lo tổ chức lễ Mở Tay cho 1 linh mục mà 10 năm trước đó, Cộng Đồng bảo trợ. Xin ông sớm ghé thăm Cộng Đồng và chúc ông và cháu Hùng được như ý nguyện. Kính.

NGUYỄN TÚ (LOS ANGELES).

Xin cảm ơn sự ủng hộ của ông dành cho đồng bào Công Giáo San Jose. Về việc xử dụng và cấp phát bằng châm cứu một cách bừa bãi và bất hợp pháp như vậy. Đó là việc của Bộ Y Tế Tiểu Bang cũng như của Tòa án. Chúng tôi xin miễn phê bình.

Còn về việc linh mục Trác đã lợi dụng danh nghĩa của liên đoàn Công Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ để làm điều xằng bậy, chúng tôi xin miễn phê bình. Cộng luận sẽ phê phán. Chính Nghĩa không bao giờ hồ đồ xét đoán ai cả. Kính.

NGUYỄN VĂN ĐÔNG (SAN JOSE)

Ông muốn xưng tội với linh mục Tổng Tuyên Ủy của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam xin liên lạc với Trung Tâm Công Giáo để biết ngày giờ. Thân.

NGUYỄN VĂN NGHI (NEW JERSEY).

Ý kiến xây dựng của ông về việc phát triển cộng đồng cũng như tìm nguồn tài chính qua sinh hoạt Hớt Tóc và may áo quần cho Cộng Đồng. Xin ghi nhận và đang nghiên cứu.

NGUYỄN VĂN TÔNG (TRONTO - CANADA).

Việc lập nông trại cho Cộng Đồng qua những dự án trong tĩa và chăn nuôi đang được nghiên cứu. Xin ông gửi cho dự án phát triển đó. Chúng tôi sẽ liên lạc để xin sự cố vấn của ông về vấn đề này.

LÊ THỊ THÌN. (TOKYO - JAPAN)

Xin cảm ơn về lời đề nghị của Chị để thực hiện

cuốn băng Ước Mơ Giáo Xứ bằng Anh Ngữ.

Còn câu hỏi thứ 2 xin chị hiểu cho, thầy dùi cho Linh Mục Dương là linh mục Cao Phương Kỳ. Trước sau gì màn cũng sẽ hạ. Kính.

NHẮN TIN:

Chúng tôi đã nhận được các thư sau đây:

Nguyễn Văn Hiếu (San Francisco), Lê Văn Đồng (Santa Rosa), Ông Thu Hải (Oakland), Bà Nguyễn Thị Miều (Hayward), Lê Tấn Trọng (Seattle), Nguyễn Văn Uyên (Houston - Texas), Nguyễn Thị Tâm (Santa Ana), Ông Quán Hương (Santa Ana), Ông Nguyễn Văn Mùi (Dallas - Texas), Ông Trần Văn Liên (San Diego), Bà Nguyễn thị Mão (San Francisco), Ông Trùm Trâm (Lê Văn Trâm) (Pasadena), Ông Nguyễn Văn Hưng (New Orleans), Ông Nguyễn Văn Quát (San Jose) - Sẽ lần lượt trả lời cho quý vị. Kính.

Kính Báo

Chúng tôi đau buồn kính báo:

Cha Già Cố Niên Trưởng hàng Linh Mục VN Hải ngoại là:

Linh Mục J.B NGUYỄN HỮU

*Nguyên Chánh xứ Trại Lê và Hòa Duyệt
Hà Tĩnh. Truyền giáo ở Lào trên 30 năm.*

Đã qua đời tại nhà hưu dưỡng Thánh Giuse, Richmond, VA, lúc 11 giờ sáng ngày mồng 6-4-1987, hưởng thọ 108 tuổi.

Lễ an táng được cử hành tại Nhà Thờ Các Thánh Tử Đạo VN, Virginia lúc 11 giờ sáng ngày Thứ Bảy 11 tháng 4.

Kính xin quý Cha, quý Tu Sĩ Nam Nữ và Anh Chị Em Giáo Hữu, thuộc Địa phận Vinh cách riêng, dâng lời cầu cho Linh Hồn cố Linh Mục Gioan Baotixita.

LM. Stephano NGUYỄN MẠNH TÂN

Kính báo

CHUYỆN BÊN LỀ

Chuyện Cha Tịnh xin lỗi Cha Dương coi vậy mà trở thành đề tài thảo luận sôi nổi của xóm nhà lá thích ngồi hứng gió dưới gốc cây thông mà tai vẫn nghe được tiếng loa phát thanh từ phòng họp Họ Đạo. Người thì cho rằng Cha Tịnh chơi nước cờ cao, dụ cho kẻ non cơ vào trận đồ bát quái không biết đường ra, nói bậy nói bạ cho thiên hạ cười chơi. Kẻ khác lại biện minh theo tính tình Cha Tịnh, lấy thế đàn anh nhận cả lỗi về mình để tạo an bình rồi hạ hồi phân giải. Em út nó muốn phải thì cho nó phải, trước mặt thế gian có vẻ thiệt thòi nhưng trên sổ sách Thiên Chúa được cộng thêm điểm. Sự thực là một số linh mục đã bàn mưu tính kế, cố thuyết phục Cha Tịnh phải cố gắng làm cho Cha Dương nguôi giận, bình tâm xét lại lỗi lầm, quay đầu về thực tế để gỡ thế bí cho ĐGM, nhưng cha Dương bây giờ không thể tự lực, mà bị bao vây bởi những thế lực muốn thừa nước đục thả câu.

- Giáo dân kể rằng nhìn tấn tướng "Dương Gian", khán giả thấy đảo kếp thay đổi nhanh như chong chóng. Những con ngựa vượt chạy hàng đầu lúc mới khởi hành, bây giờ không còn thấy tăm hơi đâu nữa. Thế mới biết trò đời đen bạc, toàn dụng mưu lợi dụng lẫn nhau.

- Giáo dân kể rằng lúc ban đầu "nhiep ảnh gia" được liệt vào hàng cán bộ thế gia, được xem là lãnh tụ anh minh vì có USCC luôn ở bên mình: Hề anh ta nói là Tòa Giám Mục đồng ý. Bài viết của sơ Ma ri linh được khai thác rất kỹ. Lời sơ phát ngôn là chính xác trăm bề; cứ nhắm mắt khai thác là công luận phần uất. Cứ nói rằng chống Cha là chống Chúa. Rồi lần hồi phe tranh đấu phải đi đoong.

- Giáo dân kể rằng Cha Dương làm tướng

lập ra nhiều lực lượng, phong trào là lòi mắt được ĐGM nhưng thực tế lại gây thêm nhiều rắc rối vì nạn ganh ty và tranh giành địa vị. Sau những lần thử lửa Ngài mới thấy rõ nhiều tổ chức nhưng cũng chỉ có bấy nhiêu "hội viên". Tiếng kêu to là cái thùng rỗng.

- Giáo dân kể rằng "Thức khuya mới biết đêm dài, Ở lâu mới biết con người phải chăng". Những người vào sinh ra từ lúc ban đầu, bây giờ đâu có được Cha Dương tín nhiệm cho làm đại diện. Chỉ những người cùng quê mới được Ngài giới thiệu với Đức Cha mà thôi. Đây cũng giống như thân phận hẩm hiu của "Mặt trận Giải phóng miền Nam" ngày xưa, chỉ là những viên gạch lót đường, đáng thương hại.

- Giáo dân kể rằng trong lúc thế cùng lực tận, Cha Dương bèn tung một chương chót, gom tất cả vốn liếng thành một "lực lượng" nhưng lại giao cho một anh chàng cầm đầu quá dở, chỉ thích nói, không hề làm. Trong cuộc họp báo, ông ta "khớp" quá, nên nói càn, làm mất mặt "bầu, cua, cá, cọp". Việc "lay off" ông ta là phải, để lâu ngày chỉ thêm nhục chớ chẳng ích chi, nhưng tìm người khác thì cũng cá mè một lứa, mắm sớt!

- Giáo dân kể rằng đọc tên hai người đại diện "phía bên kia" để ngồi vào bàn hội nghị, giáo dân Họ Đạo nhôn nhao, thắc mắc không biết họ là ai, đến vùng này hồi nào, đã tham gia những gì trong công cuộc phát triển Cộng Đồng. Mới xuất hiện thì làm sao đại diện cho CĐ được, nên phải nói rằng họ đại diện cho Cha Dương mới đúng.

- Giáo dân kể rằng trong thời gian hưu chiến để Ủy Ban Hòa Giải làm việc, ĐGM yêu cầu hai bên không được tiếp tục xi và nhau nữa, nhưng Cha Dương đâu có nghe,

Ngài vẫn xuyên tạc bản Tuyên Cáo, lãng nhụy và vu khống giáo dân, trong tờ thông tin "Chân Lý" Hai vị đại diện của Cha Dương tuyên bố vung vít trên truyền hình những nhận xét đoán mò, luận điệu sai sự thật và vô căn cứ, tạo hoang mang trong công luận, thì làm thế nào còn đủ tư cách ngồi trong Ủy Ban Hòa Giải.

- Giáo dân kể rằng trong Bản Tuyên Cáo Chung ngày 10.5.87 ĐGM hứa sẽ tái lập các Bí Tích và Thánh Lễ bằng tiếng Việt Nam một cách đầy đủ và nhanh chóng, nhưng nay đã gần một tháng mà vẫn chưa có Thánh Lễ tại nhà thờ Họ Đạo. Chiều Chúa Nhật, 31.5.87 Cha Dương còn gài bẫy để bắt giáo dân tranh đấu tại nhà thờ Elizabeth ở Milpitas. Thánh lễ tại nhà thờ là cho toàn thể giáo dân chớ đâu dành riêng cho một nhóm nào. Tại sao khi vừa thấy mặt giáo dân tranh đấu, nhóm Cha Dương tố ngay với cảnh sát là họ đến để phá Lễ. Lời vu cáo này phải có dự mưu. Tại sao cảnh sát lại bắt giữ một người chưa có hành động gì phạm pháp. Vấn đề cần phải được đưa ra ánh sáng.

QUAN SÁT VIÊN

THO

HỎI NGƯỜI VONG BẢN

Mới sinh anh bú sữa ai,
 Bây chừ khôn lớn một, hai chồi giòng ?
 Oe oe ai ẵm, ai bồng,
 Năm canh trần trọc chốc mòng ai ru ?
 Đánh khăng, đánh dáo, chơi cù,
 Trầy da, tróc vảy hu hu, ai dịu ?
 Mải chơi, phơi nắng thả diều,
 Thương hàn, cầm mao, ai siêu thuốc, thầy ?
 Tập đi ai đỡ, ai rầy,
 Bây chừ cứng cẳng, phây phây bay vù ?
 Tường khôn, nhưng thật anh khờ,
 Mà cha chẳng khóc, nhận vợ mà người !
 Ngày xưa anh học, tiền ai,
 Bây chừ bày đặt "Đàng Ngoài, Đàng Trong" ?
 Cầm cầm trời lạnh gió đông,
 Ai lo ấm lạnh, chăn bông anh trùm ?
 Anh cay, như cắn củ gừng,
 Nuốt vào chẳng được, trợn trừng nhà ra ?
 Ấu thơ nào kể khoai hà,
 Bây chừ răng cứng, thịt gà, bơ gơ !
 Khai tâm anh học i tờ,
 "Tiên văn học Lễ, bầy chừ học Văn".
 Sang đây bày đặt phàn thùng,
 Dân xin Giáo Xứ anh không ngó vào.
 Sông sâu, biển rộng, trời cao,
 Thiên lôi, sấm sét, Nam Tào có không ???

CỤ TÁM

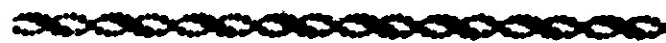

THỜI KỲ VONG QUỐC

(Trích trong Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU của Tôn Thất Thiệt)

LTS: Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU do sử gia Tôn Thất Thiệt biên soạn và được nhà xuất bản Gió Độc ấn hành năm 3050. Đây là câu chuyện dã sử viết về một vương quốc xa xưa vào cuối thế kỷ thứ 20. Mọi chi tiết trong câu chuyện đều hoàn toàn có tính cách tưởng tượng. Tất cả mọi sự trùng hợp về địa danh, nhân vật và tình tiết đều không nằm trong ý muốn của tác giả.

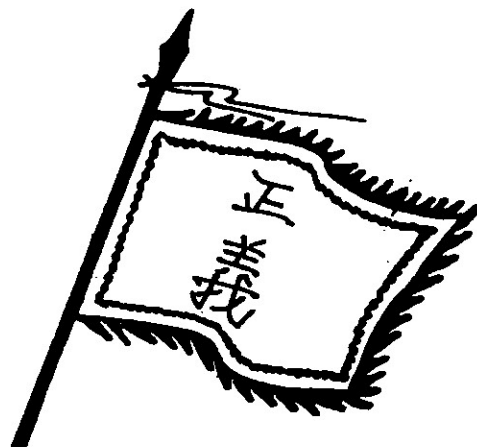
(Tiếp theo kỳ trước)

TRƯỜNG KỲ KHÁNG CHIẾN : QUAN CHỦ ĐẠO LIÊN ĐOÀN THIÊN GIÁO HOÀI QUỐC.

Một trong những lý do khiến cuộc tranh đấu đòi hỏi Thế Nhân Trấn của người Hoài Quốc tại Hồ Sinh trở nên gai góc là thái độ kỳ lạ của một số các quan Thất Phẩm Hoài Quốc trên đất Tạt Chung. Một phần vì thiên kiến cá nhân, phần khác do những tin tức sai lầm về cuộc tranh đấu, các quan Thất Phẩm vừa kể đã có những nhận xét hoặc hành động có phương hại đến cuộc tranh đấu lịch sử của đồng bào họ. Cụ thể nhất là thái độ của quan Thất Phẩm Vô Tổ Trác, Chủ Đạo Liên Đoàn Thiên Giáo Hoài Quốc tại Tạt Chung.

Tục truyền rằng tháng 7 năm Bính Dần 1986, khi cuộc tranh đấu của Doanh Tuấn Giáo vừa được phát động, quan Thất Phẩm Vô Tổ Trác lúc bấy giờ ở cách Hồ Sinh hơn ngàn dặm, vội vã nhân danh là Chủ Đạo của Liên Đoàn, dùng Công Điện Pháp bày tỏ lập trường. Với thủ chương tối độc nhằm ủng hộ Triều đình Thạch Đổ Ma, Doanh Tuấn Giáo mặc dầu không bị nội thương vì cú đánh bất ngờ, nhưng hoàn toàn ngỡ ngàng vì thái độ kỳ lạ của Vô Tổ Trác. Quân Thám Báo của Bang Phòng Thủ

Chân Lý Thái Bình sau khi điều tra tỉ mỉ đã tiết lộ lý do tại sao Vô Tổ Trác lại tung chông bẫy vào họ. Thứ nhất, quan Thất Phẩm Vô Tổ Trác là một người nhiều tham vọng, đã ngấm nghe chiếc ghế Tổng trấn của Doanh Tuấn giáo từ lâu. Việc Bình Viễn An rời khỏi Doanh Tuấn giáo là cơ hội ngàn năm một thuở để Vô Tổ Trác lấy lòng Hoàng Đế Thạch Đổ Ma. Một điểm nữa, Vô Tổ Trác có nhiều liên hệ mật thiết với Lộ Dung. Khi thấy nhóm Chân Lý Thái Bình quyết liệt chống đối Lộ Dung, Vô Tổ Trác không ngần ngại nhảy vào cuộc chiến bênh đỡ cho vị Tân Tổng trấn.

Doanh Tuấn Giáo đã chứng tỏ khả năng tranh đấu cao độ. Ngoài việc dốc toàn lực chống trả các cuộc tấn công của Triều đình Thạch Đổ Ma và nhóm Lộ Dung tại Hồ Sinh, Doanh Tuấn giáo còn tung các đòn hóa giải ra ngoài để vô hiệu hóa các thế tấn công nghịch lý và vô lối như của Vô Tổ Trác, Đạu Tha Hành ở Nam Ca Lĩnh...

Sau hơn 10 tháng tranh đấu, ngày 15 tháng 5 năm Đinh Mão 1987, Liên Đoàn Thiên Giáo Hoài Quốc tại Tạt Chung phổ biến tờ hịch Vọng Ngoại, bày tỏ quan điểm và lập trường của Liên Đoàn.

Sau khi trình bày lịch sử thành lập và mục đích của Liên Đoàn, hịch Vọng Ngoại

nêu lên 3 điểm trách nhiệm của LD. Ngay điểm thứ nhất, hịch xác nhận thể đứng trung lập của LD đối với các vấn đề nội bộ tại các cộng đồng Thiên Giáo trên đất Táp Chung. Từ điểm này, công luận đã nhận thấy sự hờ hênh lộ liễu của Võ Tổ Trác khi ông cố tình dấy dựa vào cuộc tranh đấu của Doanh Tuấn Giáo với tư cách là Chủ Đạo Liên Đoàn. Tục truyền rằng, Võ Tổ Trác ngoài phẩm phục Thất Phẩm đang khoác trên người, ông còn là một cao thủ của phái Y Võ Môn. Phái này sở trường về khoa châm chích, chuyên dùng Tam Thập Lục Kim để đã thông Thất Thập Nhị Huyệt. Y Võ Môn được chia làm hai nhánh. Nhánh thứ nhất theo Chánh phái. Nhánh thứ nhì đi hơi lằm đường. Võ Tổ Trác thuộc nhánh thứ nhì.

Tục truyền rằng, Tổ sư nhánh lằm đường của Y Võ Môn một hôm vào rừng đốn củi đã đứng quan sát một đàn khi đang đùa giỡn với nhau. Vị Tổ sư là người có đầu óc hài hước nên khi trông thấy một vài chú khi cầm que chọc vào nách các chú khi khác rồi lăn ra cười khoái trá, vị Tổ sư bèn nghĩ ra bài "Hầu Tiểu Quyền". Không may cho ông là khi luyện Y Võ Môn, thay vì dùng 36 mũi kim vàng để khai thông 72 huyệt đạo, ông lại dùng kim chích vào huyệt nách của địch thủ. Vì thế, địch thủ của ông, chẳng những huyệt đạo đã không khai thông mà lại còn thêm nhột. Võ Tổ Trác đã xử dụng một trong những thế buồn cười nhất của bài Hầu Tiểu Quyền là "Công Điện Pháp" để chọc nhột Doanh Tuấn Giáo, trong lúc mồm vẫn oang oang là đang xử dụng thế "Dàn xếp vô tư". Bài học để đời cho Võ Tổ Trác là Doanh Tuấn Giáo không muốn bị châm chọc một cách vô ý thức.

Cũng trong hịch Vọng Ngoại ngày 15 tháng 5 năm Đinh Mão 1987, Liên Đoàn Thiên Giáo Hoài Quốc cấp tốc thành lập một Đặc Nhiệm Bang để nghiên cứu và tìm giải pháp thích hợp cho Doanh Tuấn Giáo. Đặc Nhiệm Bang được thành hình ngày 28 tháng 4 năm Đinh Mão 1987. Lúc bảy giờ, tình hình Hồ Sinh đã có những biến chuyển

Võ Tổ Trác với bài "Hầu Tiểu Quyền".

quan trọng. Triều đình Thạch Đỗ Ma và Bang Phòng Thủ Chân Lý Thái Bình đã dần tiến đến một thỏa hiệp quan trọng.

Với đường lối làm việc không lấy gì làm nhanh chóng, người Hoài Quốc không đặt nhiều tin tưởng vào khả năng của Liên Đoàn. Họ chỉ ân hận một điều là phái Chỉ Đặc Nhiệm Bang được thành lập từ ngay lúc khởi đầu cuộc tranh đấu để quan Thất Phẩm Võ Tổ Trác biết rõ vị trí của ông. Đối với họ, cuộc chiến đã kéo dài hơn 10 tháng, thương tích hai bên đều có, việc thành lập thêm một Đặc Nhiệm Bang để nghiên cứu tình hình có vẻ hơi... thừa.

TRƯỜNG KỲ KHÁNG CHIẾN : TƯ CÁCH CỦA TỔNG TRẦN LỘ DUNG VÀ THỦ HẠ.

Kể từ ngày bản Tuyên Cáo Hòa Giải giữa Hoàng đế Thạch Đỗ Ma và hai Thủ lãnh Chân Lý Thái Bình được ban hành, Tổng trấn Lộ Dung và thủ hạ tiếp tục tạo nên những rắc rối, gây trở ngại cho công việc hòa giải. Ngoài việc ngấm ngầm hỗ trợ cho Liên Quân Tam Xã Đờm mở cuộc Hội Công

Báo chống lại Doanh Tuấn Giáo, đích thân Lộ Dung còn cho phổ biến hịch Chân Loét để xuyên tạc, vu khống và mạt sát những người chống đối.

Khi cuộc tranh đấu của Doanh Tuấn Giáo vừa mới bộc phát, Lộ Dung đã lợi dụng chức vụ Tổng trấn, tiếp tục dùng hịch Truyền Tin của Doanh Tuấn Giáo để đả kích nhóm Chân Lý Thái Bình. Sau đó ít lâu, hịch Truyền Tin được ngưng phổ biến vì các cuộc tế tự của người Hoài Quốc bị đình chỉ. Đến khi Triều đình cho phép tái lập các buổi tế tự tại hai đền thờ Đồng Tâm ở Nam Hồ Sinh và Sanh Lưu Xinh ở Trấn Cẩm Báo, Lộ Dung lập tức cho phổ biến hịch Chân Loét tại hai đền thờ này để tiếp tục đánh phá nhóm Chân Lý Thái Bình. Mặc dầu mang tên mới với một vài thay đổi nhỏ về phần hình thức, hịch Chân Loét vẫn có nội dung hoàn toàn giống như hịch Truyền Tin. Người thời bấy giờ gọi đó là kế hoạch "*binh mới rượu cũ*".

Cũng với sự góp sức tận tình của Quân Giáo Trương Xà Đầu và thủ hạ, Lộ Dung đã dùng những lời lẽ đầy ác ý, bôi bẩn cuộc tranh đấu của Doanh Tuấn Giáo. Tính cách xuyên tạc và vu khống trong hịch đã để lộ tư cách bất xứng của ông. Thái độ thiếu khôn ngoan và tư cách bất xứng làm cho cái hố ngăn cách giữa ông và Doanh Tuấn Giáo ngày càng sâu thêm và cuộc hòa giải càng lúc càng trở nên khó khăn. Liên tiếp trong hai tờ hịch Chân Loét ngày 24 và 31 tháng 5 năm Đinh Mão 1987, Lộ Dung đã cố tình giải thích sai lạc ý nghĩa bản Tuyên Cáo được ký kết giữa Triều đình và hai thủ lãnh Bang Phòng Thủ Chân Lý Thái Bình.

Để chống lại những lời vu khống và xuyên tạc của Lộ Dung, Bang Phòng Thủ Chân Lý Thái Bình lập tức thảo sớ tấu trình Hoàng đế Thạch Đồ Ma. Trong sớ phản kháng, sau khi phân tích tỉ mỉ những lời lẽ cố ý bóp méo sự thật trong hịch Chân Loét, Doanh Tuấn Giáo nhấn mạnh đến tư cách bất xứng của Lộ Dung qua 2 tờ hịch trên. Doanh Tuấn Giáo cho rằng, những lời lẽ hàn

học trong hịch cho thấy thái độ tự hạ thấp phẩm giá của một vị Tổng Trấn, và chính điều này đã làm cho vị thế Tổng Trấn của ông ngày càng lung lay.

Ngoài việc công kích nhóm dân chống đối trên hịch Chân Loét, Lộ Dung còn gây thêm một lỗi lầm quan trọng khác, không thể bỏ qua. Đó là việc ông tuyên bố "đã tha thứ lỗi lầm cho Bình Viễn An". Lời tuyên bố này cho thấy thái độ trịch thượng, lão luyện của một võ quan trẻ tuổi, không còn chút gì gọi là liêm sỉ. Dân chúng Hoài Quốc đã quá rõ lòng nhân từ, đức độ của cựu Tổng Trấn Bình Viễn An. Trong cuộc biến loạn tại Doanh Tuấn Giáo, vì thương xót cho người kẻ vị trẻ tuổi chẳng may gặp cảnh khó khăn, Bình Viễn An đã cố gắng dàn xếp ngay từ lúc đầu để dân chúng Doanh Tuấn Giáo chấp nhận Lộ Dung. Việc thất bại, ông chỉ còn một lối duy nhất là gửi tâm thư yên ủi vị Tân Tổng trấn. Bình Viễn An còn có can đảm là nhận tất cả lỗi lầm, mặc dầu những lỗi lầm đó, ông không hề phạm. Vô phúc cho Lộ Dung, trong lúc thiếu suy xét, ông đã dùng bức tâm thư của Bình Viễn An để làm vũ khí hộ thân. Tệ hơn nữa, ông lại quá méo mó nghề nghiệp, tưởng như đang ngồi trong Cáo Giải Tòa, ông giơ tay đi bài quyền đại xá cho Bình Viễn An. Thế là quá đủ. Kể từ lúc đó, lập trường của Doanh Tuấn Giáo đã dứt khoát. Họ không muốn nhắc đến tên Lộ Dung trong lịch sử Dựng Trấn của người Hoài Quốc trên đất Hồ Sinh nữa.

Tục truyền rằng vào một buổi tối đầu mùa hạ, Lộ Dung thong thả bước ra ngoài vườn để hít thở không khí tươi mát do cơn mưa đầu mùa mang lại. Mùi đất ẩm cộng với mùi cỏ ướt quen thuộc khiến Lộ Dung có cảm tưởng như đang đi trong mảnh vườn nhỏ đằng sau nhà khi ông còn ở Hoài Quốc. Bước dần về phía cuối vườn, ông định ngồi xuống chiếc ghế đá sát gốc cây to, bất chợt ông nghe thấy có tiếng dế gáy đầu đây. Tiếng dế gáy làm ông nhớ lại quãng đời thơ ấu đầy kỷ niệm của ông.

Năm ấy, Lộ Dung là một chú bé con, khoảng 9, 10 tuổi. Cũng như tất cả trẻ con trong làng, Lộ Dung thích hòa mình vào các cuộc chơi của lũ trẻ. Đối với chú bé Lộ Dung, trò chơi thích thú nhất vẫn là môn đá dế hào hứng, lắm lúc quên cả ăn cả ngủ. Cái cảm giác mạo hiểm, lặn lội rúc vào từng bụi cây, hốc đá để tìm cho bằng được chú dế có tiếng gáy thúc giục, đã làm cho Lộ Dung say mê, nhiều lúc quên cả học hành. Chỉ tội một điều là chú bé Lộ Dung không có hoa tay về khoa bắt dế. Nhiều lúc lặn lội cả đêm, chú bé Lộ Dung thất thểu trở về nhà với chiếc giỏ mây trống rỗng, chỉ có cỏ mà không có dế. Nhà lại nghèo, Lộ Dung không có tiền để mua dế ở ngoài chợ như các trẻ nhà giàu. Vì thế, trong các cuộc đá dế của lũ trẻ trong làng, Lộ Dung vẫn thường phải đóng vai châu rìa, đứng bên ngoài nhìn vào với vẻ thèm thùng.

Mùa mưa năm ấy là một mùa mưa đầy kỷ niệm đáng nhớ nhất trong đời thơ ấu của Lộ Dung. Cái vận xui xẻo của chú bé đột nhiên biến mất. Chỉ trong một ngày, Lộ Dung bắt được những 3 con dế. Con thứ nhất là loại dế than, mình mấy đen đui, chỉ bé bằng đầu ngón tay út. Mặc dầu thuộc vào loại ốc tiêu, chú dế nhỏ lại có tiến gáy rất to. Bộ vỏ trông thật hung hăng, nhưng chú dế con lại vương phải tật lạ kỳ. Trong những lần đụng độ, thỉnh thoảng con dế của Lộ Dung không biết vì lý do gì lại đứng im bất động như người bị đứng tim, mặc cho đối thủ tấn công tới tấp vào hai bên hông. Lũ trẻ vẫn thường nhạo con dế của Lộ Dung là con **Đứng Tim**.

Con thứ nhì cũng thuộc loại dế than đen, vóc dáng tương đối to hơn con thứ nhất. Mặc dầu to xác hơn, nhưng lại lưỡi đá. Lộ Dung nhiều lúc dùng hai ba sợi tóc dài, làm thành vòng, móc vào chân sau con dế, quay tít thò lò, thế mà khi buông ra, nó chỉ biết cõ mỗi trò là cong đuôi đứng gáy, hai cái càng to phía trước không hề mở ra. Chú bé Lộ Dung bắt được con này ở cạnh hang rần ráo đằng sau vườn. Đầu đuôi dế không có gì đặc biệt, chỉ có một điểm ngộ ngộ là trên

chiếc cánh phía bên trái có một lỗ thủng bé hơn hạt đỗ. Thỉnh thoảng Lộ Dung căng chiếc cánh mỏng để ánh sáng mặt trời chiếu xuyên qua. Lỗ thủng lúc bấy giờ có hình tròn nhỏ, chung quanh có những tia nứt trông giống hình thù một chú rận đang bám trên cánh dế. Để phân biệt với con dế thứ nhất, Lộ Dung gọi con dế thứ hai là con **Ráo Rận**, vì bắt được ở gần hang rần ráo và có hình con rận trên cánh.

Con thứ ba cũng là loại dế than nốt. Con này có sức vóc to hơn hết. Nó to hơn ngón chân cái của Lộ Dung, hai chiếc càng tổ bố trông không cân xứng với cái đầu hơi bé. Con dế nào của Lộ Dung cũng có điểm đặc biệt. Ở trên đầu con dế thứ ba, chung quanh hai mắt có hai vòng tròn nhỏ trông giống cặp kính của Cụ Đồ trong làng. Cái đuôi của nó lại không dài, ngắn ngắn mà lại hơi cong như đuôi gà mái. To con nhưng lại có đuôi gà mái nên không bao giờ chịu đá. Từ lúc bắt được chú dế ở chỗ dế mấy cái cuộc cũ sau vườn, Lộ Dung chỉ nghe nó gáy có một lần. Từ đó về sau, Lộ Dung không hề nghe nó gáy nữa. Lắm lúc Lộ Dung không thấy nó đá, định vất đi, nhưng lại tiếc bộ vỏ to lớn của nó nên đành giữ lại. Lộ Dung gọi nó là con **Cán Cuộc** vì bắt được nó trong lúc đang gặm mấy thớ gỗ mục của cái cán cuộc cũ.

Mặc dầu địch không lại với những con dế của đám trẻ trong làng, Lộ Dung rất nâng niu ba con dế như bảo vật. Lúc nào chú bé cũng chăm sóc cẩn thận, cho dế ăn toàn giá tươi, cỏ mát. Chú bé còn tìm một cái hộp thật đẹp, lấy đất sét làm 3 cái hang giả cho ba chú dế. Lộ Dung chỉ hơi ân hận là mặc dầu săn sóc kỹ lưỡng như thế, 3 con dế vẫn chưa hề thắng một trận đấu nào.

Một hôm gần đến ngày tựu trường, bố của Lộ Dung ra chợ mua cho chú một chiếc áo mới vì Lộ Dung được lên lớp cao hơn. Trẻ nhà quê được tấm áo mới còn gì thích bằng. Mãi loay hoay với chiếc áo mới, Lộ Dung quên bẵng ba người bạn nhỏ thân thiết. Lộ Dung quên cả việc bỏ những cọng

giá tươi vào chiếc hộp như vẫn làm hằng ngày. Đêm hôm ấy, chú bé Lộ Dung mê mẩn với chiếc áo mới nên mặc luôn cả áo đi ngủ. Trước khi lên giường, Lộ Dung chợt nhớ ra là chưa cho đế ăn. Chú định xuống bếp nhưng thấy quá khuya, nên đành thôi. Chú ôm chiếc hộp vào lòng như mọi đêm, định bụng sáng hôm sau sẽ cho đế ăn sớm. Không may cho Lộ Dung, đêm hôm ấy ba chú đế quá đói, quay ra tấn công lẫn nhau để tranh cọng giá thừa của ngày hôm trước. Sau khi cắn nhau sứt chân gãy cánh, cả ba đều chui ra khỏi hộp, bò lên người Lộ Dung. Mùi vải mới từ chiếc áo Lộ Dung tỏa ra như khiêu khích.

Sáng hôm sau, vừa thức giấc, bố của Lộ Dung nghe tiếng con khóc thét như đĩa phải vỡi. Ông học tốc chạy đến chỗ Lộ Dung.

Trước mặt ông, Lộ Dung mặt đầy nước mắt, đỏ gay vì giận dữ. Vạt áo mới trên

ngực bị thủng hàng chục lỗ như thêu hoa. Ông bố Lộ Dung vừa tiếc của vừa giận con, thẳng tay tát vào má Lộ Dung, quát to :

- Đế với đếc ! Nuôi đế cũng chả ra hồn. Rách cha nó cái áo mới rồi còn gì ! Lộ Dung bị cái tát tai nổ đom đóm cảm thấy đau điếng. Nhưng vẫn không đau bằng chiếc áo bị rách. Trong lúc quá giận, Lộ Dung chộp vội ba chú đế ném mạnh xuống đất, lấy chân đi đi lại lại, bẹp nhẹp. Vừa đi vừa đay nghiến :

- Đứng Tim này ! Ráo Rận này ! Cán Cuộc này ! Đồ khôn nhà dại chợ ! Hàng xóm không đá lại quay ra đá nhau. Lại còn cắn thủng cả áo ông nữa. Lũ ăn hại !

Từ đấy về sau, Lộ Dung không dám mó máy vào đế nữa.

(Còn nữa)

MIỆNG NGƯỜI SANG

CÓ GANG CÓ THÉP

LTS : Sau đây là đoạn bí sử trong Bộ Hoài Quốc Sử Ký Toàn Thư của Sử Gia Tôn Thất Thiệt. Đoạn bí sử ghi lại những lời tuyên bố có tính cách lịch sử của các nhân vật trong Thời Kỳ Vong Quốc. Mỗi nhân vật có một câu tuyên bố chính thức nhưng không bao giờ đầy đủ ý nghĩa. Sử gia Tôn Thất Thiệt đã thu thập tài liệu để hoàn tất những lời tuyên bố của các nhân vật này.

Mỗi lời tuyên bố có hai phần, phần thứ nhất đã chính thức đi vào lịch sử, phần thứ hai là phần bố tức, vẫn còn kẹt lại... bên ngoài.

Bạc Trang Hán Tử trong ngày Chân Lý Thái Bình 27 tháng 7 năm Bính Dần 1986 :

- *Hỡi con cháu Hoài Quốc của các thế hệ mai sau ! Các con phải nhớ rằng ngày hôm nay cha ông các con đang làm một cuộc lịch sử...*

PHẦN BỔ TÚC :... và đây là một cuộc lịch sử mà Hoàng Đế Thạch Đổ Ma đã làm cho ra cù nhầy nhất trong các cuộc lịch sử, nên cha ông các con làm mãi vẫn chưa xong.

Liên Bà Bà, Hội chủ Hiền Mẫu Thiên Giáo Hội, cũng trong ngày Chân Lý Thái Bình :

- *Doanh Tuấn Giáo này không phải là một sông bài để Tổng trấn Lộ Dung về đây thử thời vận...*

PHẦN BỔ TÚC :... về châu rìa thì được; về thử thời vận thì nhất định là không.

Văn kiện lịch sử của các võ quan Hoài Quốc trong nhóm Yểm Trợ :

- *Đề nghị cách chức Tổng Trấn Bình Viễn An, vì dương sự và Giáo Học Thiên Trang đã hướng dẫn dân chúng một cách sai lạc...*

PHẦN BỔ TÚC :... Hậu quả là hơn 10 tháng sau, Lộ Dung vẫn lạc lối chưa tìm được đường về Doanh Tuấn Giáo.

Quản Giáo Trường Xà Đầu trong bài thuyết giảng... huyệt ngày Biểu dương Lục

Lượng 9 tháng 8 năm Bính Dần 1986 :

- *Hàm huyết phun nhân, tiên ô tỵ khấu.*

Ngậm máu phun người thì dơ miệng mình trước.

PHẦN BỔ TÚC :... vừa nói ông vừa đưa tay áo lên... chùi mồm.

Tể Tướng Xú Uế Vân trong Công Hàm tiến cử 23 thú hạ Lộ Dung để lo thâu thuế đèn thờ :

- *Đây là những người được toàn dân kính mến...*

PHẦN BỔ TÚC :... vì toàn dân không biết mặt mũi họ tròn méo như thế nào !

Quan Chương Môn Nguyên Thức Điệp, sứ giả hòa giải, trong bản tường trình văn tắt :

- *Thật là một điều đáng buồn vì nguyên nhân của cuộc tranh đấu chỉ hoàn toàn do sự "hiếu nhâm"...*

PHẦN BỔ TÚC :... chính Ta cũng bị hiếu nhâm, hưởng hồ là các người. Rõ ràng Ta đã bảo là không được thâu băng, thế mà chỉ ba ngày sau, những cuộn băng có lời vàng ngọc của Ta được bán với giá 3 quan tiền. Quá rẻ !

Hoàng Đế Thạch Đổ Ma trong Tâm thư gửi người Hoài Quốc dịp Đại Lễ Giáng Trần năm Bính Dần 1986 :

- *Các khanh phải biết rằng : Trẫm thương các khanh hơn các khanh có thể tưởng. Các khanh đã mất quê hương, nhưng các khanh sẽ không bao giờ mất Doanh Tuấn Giáo...*

PHẦN BỔ TÚC :... vì việc trục xuất rất tốn kém và không chắc gì đã được... như ý.

Tổng Trấn Lộ Dung trong đệ I Tâm thư gửi dân chúng Hoài Quốc :

- *Ta đã đổ bao nhiêu mồ hôi nước mắt trên cánh đồng ớt, hái từng trái ớt để lấy tiền về xây dựng Doanh Tuấn Giáo...*

PHẦN BỔ TÚC :... chỉ ăn hận một điều là năm ấy ớt không được mùa. Hái cả ngày mà chỉ được có... một vài trái. Ớt lại chẳng cay, khiến cho người hái càng thêm cay cú.

Nguyên Hội Nhập, Bang Trưởng Bang Điều Hành của Đạo Quân Tử Thủ Đức Tin :

- *Tại hạ không bao giờ chịu đồng hóa nhưng tại hạ thiết nghĩ là chúng ta phải... hội nhập.*

PHẦN BỔ TÚC :... cần phân biệt là đồng hóa khác với hội nhập : một đảng thông lọng quàng vào cổ, một đảng là cổ nằm trong... thông lọng !

Trang bát Lương, Hội chủ Hoài Quốc Nhân Dân Thiên Giáo Hội, trong cuộc Hội Công Báo ngày 15 tháng 5 năm Đinh Mão 1987 :

- Chúng tôi ước ao một xã hội không ồn ào.

- Chúng tôi ước ao một xã hội không tà giáo.

- Chúng tôi ước ao cuộc sống đạo không xô xao...

PHẦN BỔ TÚC :... vậy thì phải họp báo nhiều lần, gào thét to lên thì ước mơ sẽ đạt được.

Liên Quân Tam Xà Đờm ra 4 điều kiện cho nhóm Chân Lý Thái Bình cũng trong cuộc Hội Công Báo ngày 15 tháng 5 năm Đinh Mão 1987 :

- Thứ nhất, ngưng phổ biến hịch Chánh Đạo ngay lập tức.

- Thứ hai, rút quân ra khỏi Doanh Tuấn Giáo ngay lập tức.

- Thứ ba, ngưng các cuộc chống đối Lộ Dung ngay lập tức.

- Thứ tư, giải tán Cộng Đồng Thiên Giáo Hoài Quốc ngay lập tức...

PHẦN BỔ TÚC :... Thứ năm, nếu họ không chấp nhận, chúng tôi sẽ tự động rút lại 4 điều trên... ngay lập tức.

Hè Cận Thoáng, thành viên của Hòa Giải Bang thuộc Hoài Quốc Nhân Dân Thiên Giáo hội, trong cuộc phỏng vấn trên Truyền Ảnh Trạm Hoài Quốc Tự Do :

- Mặc dầu không được đọc bức thư của La Triều nhưng tại hạ biết chắc một trăm phần trăm là Triều đình Thạch Đỗ Ma không có gì bất lợi trong bức thư ấy...

PHẦN BỔ TÚC :... trong lúc tuyên bố, tay của Hè Cận Thoáng vẫn không rời khỏi cái... mu rùa.

Trang Bất Hiếu, thành viên của Hòa giải Bang thuộc Đạo quân Tư Thủ Đức Tin, cũng trong cuộc phỏng vấn của Truyền Ảnh Trạm Hoài Quốc Tự Do :

- Việc Triều đình rút lại Tuyệt Thông Ân cho hai tội nhân đã chứng tỏ sự khoan hồng và bờ bến...

PHẦN BỔ TÚC :... chỉ tiếc một điều là sau này nếu họ vẫn tiếp tục chống đối,

Triều đình không biết sẽ ra án gì để họ sợ.

Phó Tế Tướng Ấu Gàn Bộ sau vụ thất kiện ngày 3 tháng 4 năm Đinh Mão 1987 :

- Thật là một sự ngạc nhiên...

PHẦN BỔ TÚC :... vì phe ta thua kiện mà không bị đóng tiền phạt. Không bỏ tiền ra mua mà đòi làm chủ thì quả là... tầm bậy.

Điều 1 của bản tuyên cáo của Liên quân Tam Xà Đờm :

-... để tiến đến sự an bình thực sự cho dân Thiên Giáo Hoài Quốc, hải ngoại và quốc nội...

PHẦN BỔ TÚC :... và.. và ở cả trong phòng nhất, phòng nhì của chúng tôi.

Điều 4 của bản tuyên cáo :

- ... chúng tôi kêu gọi sự tiếp tay của giới truyền thông... thẳng tay vạch trần những hành động phản loạn...

PHẦN BỔ TÚC :... vì tay chúng tôi quá yếu, vạch mãi mà không thấy.

Võ Tố Trác, Chủ đạo Liên đoàn Thiên Giáo Hoài quốc, trong bức công điện gửi Hoàng Đế Thạch Đỗ Ma :

- Với tư cách Chủ đạo Liên đoàn, hạ thần hoàn toàn ủng hộ đường lối của Bệ Hạ...

PHẦN BỔ TÚC :... vì Hồ Sinh được tiếng là "đất lành chim đậu"... Hạ thần cảm thấy mình như chim trời đang mỏi cánh... Hoàng đế hỡi có thấu cho người không nhà...

Tổng trấn Lộ Dung với lời tuyên bố tháng 5 năm Đinh Mão 1987 :

- Để chứng tỏ ta là một người độ lượng, không chấp nhất, ta quyết định "tha hết mọi lỗi lầm cho Bình Viễn An"...

PHẦN BỔ TÚC :... nhưng bản án "Biệt Xử" ông vẫn phải tiếp tục thi hành.

